

ความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย

โดย

นาย รณกร พุทธสรรพสิทธิ์

ACC NO..... T 153761
DATE RECEIVED..... 9 ต.ค. 2552
CALL NO.

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขน

พ.ศ. 2552

หัวข้อการศึกษา ความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันใน
ประเทศไทย
ชื่อนักศึกษา นาย รมกร พูลสรรพสิทธิ์ รหัสนักศึกษา 49503413
หลักสูตร การจัดการมหาบัณฑิต
คณะ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม
อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.นิตินัย ตันพานิช

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุมัติให้นับการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

[Handwritten signature]

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร. นิตินัย ตันพานิช)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คณะกรรมการการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

[Handwritten signature]

.....ประธานกรรมการ

(ดร.อมร อุดสุวรรณ)

[Handwritten signature]

.....กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ดร.นิตินัย ตันพานิช)

หัวข้อการศึกษา

ความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีต่อการ
พัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย

นักศึกษา

นาย รณกร พูลสรรพสิทธิ์
รหัสประจำตัว 49503413

อาจารย์ที่ปรึกษา

ดร. นิตินัย ตันพานิช

หลักสูตร

การจัดการมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาพลวัตและการจัดการ

คณะวิชา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม

พ.ศ.

2552

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักกีฬากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย เพื่อนำผลการศึกษาเพื่อเป็นแนวทาง วางแผนพัฒนากีฬาแบดมินตัน ผลการศึกษาเป็นแนวทางในการวางแผนกลยุทธ์ในการส่งเสริมให้นักกีฬามีศักยภาพมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักกีฬาชาย หญิง ที่ขึ้นทะเบียนในสมาคมแบดมินตันในประเทศไทย จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย

จากการวิจัยพบว่าสถานะของกลุ่มตัวอย่าง, อายุของกลุ่มตัวอย่างและสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย ส่วนเพศของกลุ่มตัวอย่าง, ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง, อัตราเงินเดือนของกลุ่มตัวอย่าง และประสบการณ์ในการเล่นแบดมินตันของกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย ต้องให้ความสำคัญทั้ง 4 ด้านคือ ด้านการบริหารจัดการ พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย โดยสมาคมควรมีการจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่องโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 มีการแบ่งสายแข่งขันอย่างเปิดเผยและให้สโมสรมีส่วนร่วมในการจับสายแข่งขันมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ตามลำดับ ด้านงบประมาณ พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย โดยให้ความสำคัญ กับ การจัดสรรงบประมาณเพื่อเอาไปปรับปรุงอุปกรณ์แข่งขันโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และ เห็นด้วยว่าควรมีงบประมาณอย่างเพียงพอเพื่อส่งนักกีฬาไปแข่งขันใน

ต่างประเทศเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46ตามลำดับ ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย โดยมีการประชาสัมพันธ์สื่อต่างๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 และ มีการถ่ายทอดสด กีฬาแบดมินตันทางเว็บไซต์ โทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ตามลำดับ และด้านสถานที่ใช้ฝึกซ้อม พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย กับการมีอุปกรณ์ออกกำลังกายอื่นๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพเสริมสร้างกล้ามเนื้อให้กับ นักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 และมีสถานที่รองรับผู้ปกครองของนักกีฬาในระหว่างรอนักกีฬา ฝึกซ้อม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ตามลำดับ

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร. นิตินัย ตันพานิช อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ พร้อมทั้งตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ขอขอบคุณท่านอาจารย์ทุกท่านที่มอบความรู้ตลอดหลักสูตรการศึกษา

ขอขอบคุณสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยที่ได้เอื้อเฟื้อความสะดวกและข้อมูลต่างๆ เพื่อให้การวิจัยนี้ได้เสร็จสมบูรณ์ ขอคุณ ปะป๊า มะม๊า ผู้มีพระคุณที่คอยสนับสนุนและให้กำลังใจอยู่ห่าง ขอคุณ มหาวิทยาลัย ศรีปทุม ที่ทำให้ผมได้มาศึกษาที่นี่ ขอคุณเพื่อนๆ MM03 เพื่อนๆ Saduithui ที่ชอบพาไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ใหม่ๆ เพื่อนๆ ปริญญาตรี ที่คอยช่วยจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

รณกร พูลสรรพลิทธิ

พฤษภาคม 2552

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	I
กิตติกรรมประกาศ	III
สารบัญ	IV
สารบัญตาราง	VI
สารบัญภาพ	VIII
บทที่	หน้า
1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	7
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	9
สมมติฐานการวิจัย	9
ขอบเขตของการวิจัย	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
นิยามศัพท์	10
2 แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	12
องค์ประกอบของความคิดเห็น.....	15
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น.....	16
ความสำคัญของความคิดเห็น.....	18
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร.....	19
แนวคิดในการพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ.....	23
ความหมายของการพัฒนา.....	27
ความสำคัญของการพัฒนา.....	28
แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	30
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32

บทที่	หน้า
3	
วิธีการวิจัย	
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	35
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเกณฑ์การให้คะแนน.....	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล	37
การวิเคราะห์ข้อมูล	37
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
4	
ผลการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล	40
5	
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	58
การอภิปรายผลการวิจัย	61
ข้อเสนอแนะ	62
ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในอนาคต	63
บรรณานุกรม	64
ภาคผนวก	
ภาคผนวก แบบสอบถาม.....	68
ประวัติผู้วิจัย	74

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1	ข้อมูลแสดงเพศของกลุ่มตัวอย่าง 41
4.2	ข้อมูลแสดงอายุของกลุ่มตัวอย่าง 41
4.3	ข้อมูลแสดงสถานะภาพของกลุ่มตัวอย่าง 42
4.4	ข้อมูลแสดงระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง 43
4.5	ข้อมูลแสดงอัตราเงินเดือนของกลุ่มตัวอย่าง..... 44
4.6	ข้อมูลแสดงประสบการณ์ของกลุ่มตัวอย่าง..... 45
4.7	ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการ 46
4.8	ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านงบประมาณ..... 47
4.9	ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านการประชาสัมพันธ์..... 48
4.10	ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านสถานที่ใช้ฝึกซ้อม..... 49

ตารางที่	หน้า
4.11 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างสถานะของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็นของนักกีฬา แบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย	50
4.12 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างเพศของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตัน ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย	51
4.13 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างอายุของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตัน ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย	52
4.14 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็นของนักกีฬา แบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย	53
4.15 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็นของนักกีฬา แบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย	54
4.16 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเงินเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็นของนักกีฬา แบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย	55
4.17 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็นของนักกีฬา แบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย	56

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวความคิด.....	8
2 แผนภูมิแสดงจากพื้นฐานไปสู่อาชีพ.....	26

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันองค์กรในส่วนของภารกิจมีการเปลี่ยนแปลงในหลายๆ เรื่อง เช่น การปฏิรูปการบริหารแนวทางการกีฬาและ การปรับปรุงกระบวนการภายในเพื่อให้มีคุณภาพในระดับมาตรฐานสากลในยุคที่แข่งขันกันด้วยทุนมนุษย์อย่างในปัจจุบันนั้น ในแต่ละหน่วยงานจึงต้องมีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ไป เพื่อให้องค์กรบรรลุตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ การจัดการในด้านทรัพยากรบุคคลนั้น ย่อมส่งผลให้การปฏิบัติงานภายในองค์กรเป็นระบบ มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ทำให้การปฏิบัติงานภายในองค์กรเกิดความคล่องตัว ศักยภาพของนักกีฬาจึงต้องได้รับการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ ทั้งยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในการพัฒนานักกีฬานั้นจะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้นักกีฬาแบดมินตันในการบริหารทรัพยากรบุคคลให้สามารถขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ได้อย่างบรรลุเป้าหมายและมีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

ดังนั้นจึงต้องมีการวางแผน มีการกำหนดแนวทางในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไทย ปัจจุบันวงการแบดมินตันไทยได้พัฒนาตัวเองจนเป็นสมาคมกีฬาชั้นนำสมาคมหนึ่งของประเทศไทย เป็นสมาคมกีฬาที่ส่งนักกีฬาไปแข่งขันต่างประเทศมากที่สุดอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลาหลายสิบปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 วงการแบดมินตันเริ่มใช้แนวทางการตลาดสิทธิประโยชน์เข้ามาบริหาร เริ่มระบบการดึงผู้อุปถัมภ์รายการจากต่างประเทศเข้ามาแทนระบบบริจาคช่วยเหลือ เริ่มต้นจัดการแข่งขันครั้งปรีซ์เซอร์ โลกที่มีเงินรางวัลนับล้านบาทตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 เป็นการพลิกโฉมวงการแบดมินตันไทยให้ก้าวทันการพัฒนาเปลี่ยนแปลงของโลกกิจกรรมของสมาคมแบดมินตันแห่ง

ประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จะดำเนินมาไกลถึงเพียงนี้ไม่ได้ หากไม่ได้รับการสนับสนุนจากบรรดาสปอนเซอร์ต่าง ๆ ในต่างประเทศ เช่น โปร-เคนเน็ค โทเช็น NEC ESPN ยูนิแคต และบริษัทห้างร้านภายในประเทศ เช่น ไทยออยล์ เบียร์สิงห์ เบียร์ช้าง มิดชูบิซิ และ บริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด(มหาชน) ที่เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาเยาวชนของชาติ ได้ให้การสนับสนุนการแข่งขันแบดมินตันเครือข่ายประเทศไทยมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 ปัจจุบันยังคงให้การอุปถัมภ์อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการจัดการแข่งขันชิงแชมป์แบดมินตันประเทศไทย และแบดมินตันกรังด์ปรีซ์เซอร์กิตโลก และโครงการ “ไฟแห่งพุ่มไม้เขียว” จากปี ค.ศ. 2004-2008

ประวัติกีฬาแบดมินตัน

ประวัติกีฬาแบดมินตัน(อ้างอิงใน www.badmintonthai.or.th , หน้า 2) ประวัติของกีฬาแบดมินตันมีต้นกำเนิดที่ไม่ชัดเจน ไม่มีหลักฐานแน่ชัดถึงต้นตอแหล่งกำเนิดของ กีฬาประเภทนี้มี แต่หลักฐานบางชิ้นชี้บ่งให้ทราบว่า กีฬาแบดมินตันมีเล่นกันประปรายในยุโรปตอน ปลายศตวรรษที่ 17 จากภาพสีน้ำมันหลายภาพได้ยืนยันว่า กีฬาแบดมินตันเล่นกันแพร่หลายในราชสำนักต่าง ๆ ของยุโรป แม้ว่าจะเรียกกันภายใต้ชื่ออื่นๆ ก็ตามจากหลักฐานของภาพวาดเก่า ๆ ปรากฏว่ามีการเล่นเกมในลักษณะที่คล้ายกับลูกขนไก่ในประเทศจีนช่วงศตวรรษที่ 7 ชาวจีนนำอ๊อบะที่มีรู แล้วใช้ขนไก่หลายเส้นเสียบผ่านรูอ๊อบะสองสามอัน ให้อ๊อบะเป็นตัวถ่วงน้ำหนัก ใช้เชือกมัดตรงปลายเอาไว้ไม่ให้หลุด เวลาเล่นจะตั้งวง เล่นกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป หรือจะเล่นพร้อมกัน 3-4 คน ใช้เท้าเตะกันไปมาทำนองเดียวกับที่คนไทยเล่นตะกร้อล้อมวง

ในศตวรรษที่ 13 ปรากฏหลักฐานว่า ชาวอินเดียแดงในทวีปอเมริกาเล่นเกมคล้ายกับตะกร้อล้อมวง ให้ปลายหางของขนไก่เข้าไปในทางเดียวกันเป็นพู่กระจายออกด้านหลัง เวลาเล่นใช้มือจับ

ก่อนกลมแล้วไปไปยังผู้เล่นอื่น ๆ ให้ช่วยกันจับ ตลอดช่วงเวลาที่กล่าวมานี้ ยังไม่มีการใช้เร็กเกต หรืออุปกรณ์อื่น ๆ คีปะทะลูกขนไก่ แต่ใช้มือ หรืออวัยวะอื่น ๆ แทน จนกระทั่งในศตวรรษที่ 14 ชาวญี่ปุ่นได้มีการใช้ขนไก่อเมริกาตอนใต้ ใช้หญ้าฟางพันขมวดเข้าด้วยกันจนเป็นก้อนกลม แล้วใช้ขนไก่ หรือขนนกเสียบผูกติดกับหัวไม้ แล้วใช้ไม้เป็นที่ทำจากไม้กระดาน สลักด้วยลวดลายหรือรูปภาพ หวดเข้าลูกขนไก่ไปมา นับว่าเป็นวิวัฒนาการในรูปลักษณะของการเล่นแบดมินตันที่ใกล้เคียงกับยุคปัจจุบันมากที่สุด โดยมีการใช้เร็กเกตตีลูกขนไก่แทนการใช้อวัยวะของร่างกาย

ในศตวรรษที่ 17 พระราชินีคริสตินาแห่งสวีเดนทรงแบดมินตันเป็นประจำ โดยมีไม้เร็กเกตที่จำลองมาจากเร็กเกตเทนนิส เริ่มมีลูกขนไก่ที่ใช้ขนไก่หรือขนนกเสียบติดกับหัวไม้ ก้อก และปรากฏมีภาพวาดแสดงให้เห็นมกุฎราชกุมารเจ้าฟ้าชายเฟรดเดอริกแห่งเดนมาร์กในศตวรรษที่ 17 เช่นเดียวกัน ทรงแบดมินตันด้วยเร็กเกต แต่ในยุคนั้นเรียกเกมเล่นนี้ว่าแบทเทิลคอร์กับลูกขนไก่ และเกมเล่นในลักษณะเดียวกัน มีการเล่นในราชสำนักของเยอรมนีสมัยศตวรรษที่ 18 กษัตริย์ของปรัสเซียเฟรดเดอ ริคมหาราช และพระเจ้าหลานเธอเฟรดเดอริค วิลเลียมที่สอง ได้ทรงแบดมินตันอย่างสม่ำเสมอ

ประวัติของกีฬาแบดมินตันมาบันทึกกันแน่นอนและชัดเจนในปี ค.ศ. 1870 ปรากฏว่ามีเกมการเล่นกีฬาลูกขนไก่เกิดขึ้นที่เมืองปูนาในประเทศอินเดีย ซึ่งเป็นเมืองเล็ก ๆ ห่างจากใต้เมืองบอมเบย์ประมาณ 50 ไมล์ ต่อมา มีนายทหารอังกฤษที่ไปประจำการอยู่ที่นั่น

นำเกมการตีลูกขนไก่กลับไปเล่นในเกาะอังกฤษ และเล่นกันอย่างกว้างขวาง ณ คฤหาสน์ “แบดมินตัน” ของคฤกษ์แห่งบิวฟอร์ด ที่ตำบล กลีสเคอร์เซอร์ ในปี ค.ศ. 1873 เกมกีฬาตีลูกขนไก่ จึงถูกเรียกว่า “แบดมินตัน” ตามชื่อของสถานที่นับตั้งแต่นั้นมา

การแพร่หลายของกีฬาแบดมินตันและการก่อตั้งสหพันธ์ฯ

กีฬาแบดมินตันเริ่มแพร่หลายไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วภาคพื้นยุโรป เพราะเป็นเกมกีฬาที่มีส่วนคล้ายคลึงกับเทนนิส แต่สามารถเล่นได้ภายในตัวตึกหรือตามห้องโถงใหญ่ ๆ โดยไม่ทำให้ข้าวของแตกเสียหาย และไม่ต้องกังวลต่อกระแสลมหรือพายุหิมะที่โปรยกระหน่ำมาในช่วงฤดูหนาว ชาตินิโอมานาจักรวรรดินิยมทั้งอังกฤษและดัชช์ที่อพยพไปสู่ทวีปอเมริกา เอเชีย และออสเตรเลีย ต่างนำเอากีฬาแบดมินตันไปเล่นในประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ภายใต้อาณานิคมอย่างแพร่หลาย เกมกีฬาแบดมินตันจึงถูกกระจายไปสู่ส่วนต่าง ๆ ของโลกในช่วงเวลานั้น รวมทั้งประเทศไทยด้วยมีการจัดแข่งขันชิงชนะเลิศแบดมินตันแห่งประเทศไทยอังกฤษ หรือที่เรียกกันว่า ออล-อิงแลนด์ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1889 แต่บรรยากาศของการแข่งขันออล-อิงแลนด์ในยุคต้น ๆ

ประวัติสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย(อ้างถึงใน www.badmintonthai.or.th , หน้า 1) สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2493 โดยมีผู้มีใจรักกีฬาแบดมินตันกลุ่มหนึ่ง อาทิ หลวงธรรมบุญวุฒิกุล (นายประวัติ ปัดคพงศ์) นายขย อุทิศกุล นายฉัตติ นิยมวานิช ได้ร่วมก่อตั้งสมาคมฯ ขึ้น พร้อมกับเรียนเชิญพระยาจินดารักษ์ (นายจำลอง สวัสดิชูโต) มาเป็นนายกสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยคนแรก จดทะเบียนเป็นสมาชิกของสหพันธ์แบดมินตัน นานาชาติ ไอบีเอฟ. ในปี พ.ศ. 2494 เป็นสมาชิกอันดับที่ 19 ของโลก และสมาคมฯ ได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้อยู่ภายในพระบรมราชูปถัมภ์เมื่อปี พ.ศ. 2498

นายกสมาคมฯ ที่ผ่านมามีต่อจากพระยาจินดารักษ์ คือ นายเลื่อน บัวสุวรรณ, นายจุรินทร์ ลำชา, พลตำรวจโทต่อศักดิ์ ชมนาค, พลตำรวจเอกประเสริฐ รุจิรวงศ์, ท่านผู้หญิงวิจิตรฯ ธาระรัชต์(อยู่

ในตำแหน่งไม่ครบวาระ), นายชำนาญ ยุวบูรณ์, พลตำรวจเอกพิชัย กุลละวณิชย์, พลตำรวจเอกชุมพล โลหะชาละ, พลเอกเทียนชัย สิริสัมพันธ์, นายเพียรศักดิ์ ซอโศกติกุล, นายกร ทัพพะรังสี, และศาสตราจารย์เจริญ วรรณะสิน

สมาคมฯ ได้รับพระมหากรุณาธิคุณที่ยิ่งใหญ่ เมื่อ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ได้ทรงมอบถ้วยพระราชทานที่ออกแบบเป็นพิเศษโดยช่างฝีมือเยี่ยมของประเทศแห่งยุคสมัย ให้แก่สมาคมฯ สำหรับผู้ครองตำแหน่งชนะเลิศแบดมินตันชายเดี่ยวและหญิงเดี่ยวแห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2497 และด้วย พระราชทานของทั้งสองพระองค์ ยังเป็นด้วยรางวัลกีฬาที่สวยงามแม้กาลเวลาจะผ่านมากกว่าครึ่งศตวรรษ

สมาคมฯ ในฐานะองค์กรแบดมินตันแห่งชาติ ได้มีการพัฒนาวงการแบดมินตันอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด จนกลายเป็นองค์กรแห่งชาติที่สหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ ไอบีเอฟ. ถือว่าเป็นสมาคมฯ ระดับแนวหน้าที่มีศักยภาพในการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันแบดมินตันระดับโลกสำคัญ ๆ ต่าง ๆ อาทิ การแข่งขัน โชมัส-อูเบอร์คัพ รอบชิงชนะเลิศครั้งปรีซ์เซอร์กิตโลก และการแข่งขันไทยแลนด์โอเพ่นประจำปี ซึ่งเงินรางวัลหลายล้านบาทตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 ถึงปัจจุบัน

ในปี พ.ศ. 2502 สมาคมฯ เป็นสมาชิกก่อตั้งของ สมาพันธ์แบดมินตันแห่งเอเชีย (Asian Badminton Confederation) และมีบทบาทสำคัญในองค์กรแห่งนี้มาแต่ต้น ในปี ค.ศ. 1982-1986 พลตำรวจเอกชุมพล โลหะชาละ ได้รับการเลือกตั้งจากสมาชิกรัฐเอเชียเป็นเอกอัครราชทูตให้เป็นที่ปรึกษาสมาคมฯ และ ต่อมา ศาสตราจารย์เจริญ วรรณะสิน ได้รับการเลือกตั้งจากสมาชิกในชาติเอเชียให้ทำหน้าที่เป็นเลขานุการของสมาพันธ์ฯ ระหว่างปี ค.ศ. 1987-1990 และเป็นรองประธานสมาพันธ์ในปี ค.ศ. 1990-1992 ซึ่งในช่วงนี้ได้มีการใช้การตลาดเข้ามาสู่กีฬาแบดมินตันแห่งเอเชียจนสามารถมีความเป็นปึกแผ่นด้านการเงิน และต่อมา ฯพณฯกร ทัพพะรังสี ได้รับเลือกตั้งให้ดำรง

ตำแหน่งประธานสมาพันธ์ฯ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1997-2000 และประเทศไทยได้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน แชมเปียนแบดมินตันแห่งเอเชียหลายครั้ง

มาตรฐานการเล่นแบดมินตันของประเทศไทย สหพันธ์แบดมินตันนานาชาติจัดให้อยู่ในระดับแนวหน้าของโลก (จากStatute Book ของสหพันธ์ฯ) เคยเข้าร่วมชิงชนะเลิศประเภททีมชายของโลก 2 ครั้ง ในประเภทรายบุคคล นักแบดมินตันไทยหลายรุ่นยังครองตำแหน่งแชมเปียนประเภทบุคคลในประเทศต่าง ๆ นับตั้งแต่การแข่งขันแบดมินตันออสเตรเลีย-อังกฤษ ซึ่งถือว่าเป็นการแข่งขันชิงแชมป์โลกอย่างไม่เป็นทางการ นักแบดมินตันไทยก็เคยเข้าถึงรอบชิงชนะเลิศทั้งประเภทชายเดี่ยวและประเภทชายคู่ และเคยครองแชมป์ชายเดี่ยว หญิงเดี่ยว และชายคู่ในการแข่งขันแบดมินตันระหว่างชาติ และแชมป์ของชาติต่าง ๆ ทั่วโลกในหลายประเทศ รวมทั้งมหกรรมกีฬาเอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ ตลอดระยะเวลาครึ่งศตวรรษที่ผ่านมา นักแบดมินตันไทยได้ครองเหรียญทอง เหรียญเงิน และเหรียญทองแดงของแต่ละยุคสมัย

ในปี ค.ศ. 2000 ศาสตราจารย์เจริญ วรรณะสิน ได้รับการยกย่องเข้าสู่ทำเนียบเกียรติคุณ Hall of Fame ของสหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ ไอบีเอฟ และในปี ค.ศ. 2001 ฯพณฯ ทร ทักษะรังสี ได้รับเลือกตั้งจากสมาชิกสหพันธ์ 141 ชาติให้เป็นประธานสหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ ไอบีเอฟ นับเป็นเกียรติสูงสุดของวงการแบดมินตันไทยที่ได้รับจากนานาประเทศทั่วโลก

ในปี พ.ศ. 2546-2550 ศ.เจริญ วรรณะสิน นายกสมาคมฯ ได้ริเริ่มนำเอาซอฟต์แวร์การจับฉลากแบ่งสายด้วยระบบคอมพิวเตอร์จากยุโรปมาใช้เป็นแห่งแรก ในประเทศไทย โดยมีนายสุรศักดิ์ ส่วงวรกุลพันธ์ เลขานุการสมาคมฯ ผู้อำนวยการคอมพิวเตอร์ ได้ประสานงานพัฒนาจนทำให้ซอฟต์แวร์ใช้เป็นภาษาไทยได้ ทำให้การจับฉลากแบ่งสายนอกจากจะเที่ยงตรง ยุติธรรม และ

โปร่งใสแล้ว การจับฉลากแบ่งสายการแข่งขันที่มีนักกีฬาว่าหนึ่งพันแมทช์ สามารถกระทำได้ภายในเวลาเพียงครึ่งชั่วโมง

สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นองค์กรแบดมินตันแห่งชาติที่จดทะเบียนเป็นสมาชิกสมทบของสหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ โอบีเอฟ.สมาพันธ์แบดมินตันแห่งเอเชีย (เอบีซี.) คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย และได้รับการอนุมัติรับรองจากกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) สำนักงานสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ถนนวิฑู-สารสิน เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10330 (อ้างอิงใน www.badmintonthai.or.th , หน้า 1)

เพื่อให้ นักกีฬาแบดมินตันมีทักษะ ความรู้ความสามารถในการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากเหตุผลข้างต้นผู้วิจัยในฐานะนักกีฬาแบดมินตัน เห็นว่าภายใต้การแข่งขันของกีฬาแบดมินตันทั้งภาครัฐและภาคเอกชนประกอบด้วยความต้องการของนักกีฬา นั้นพร้อมที่จะพัฒนาเพื่อให้สามารถแข่งขันกับนักกีฬาแบดมินตันในชาติอื่นได้ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการบริหารงาน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษานักกีฬาแบดมินตันไทยมีความคิดเห็นของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทยอย่างไร เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้รับมาพัฒนาปรับปรุงเพื่อยกระดับและพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทยให้มีศักยภาพมากยิ่งขึ้น

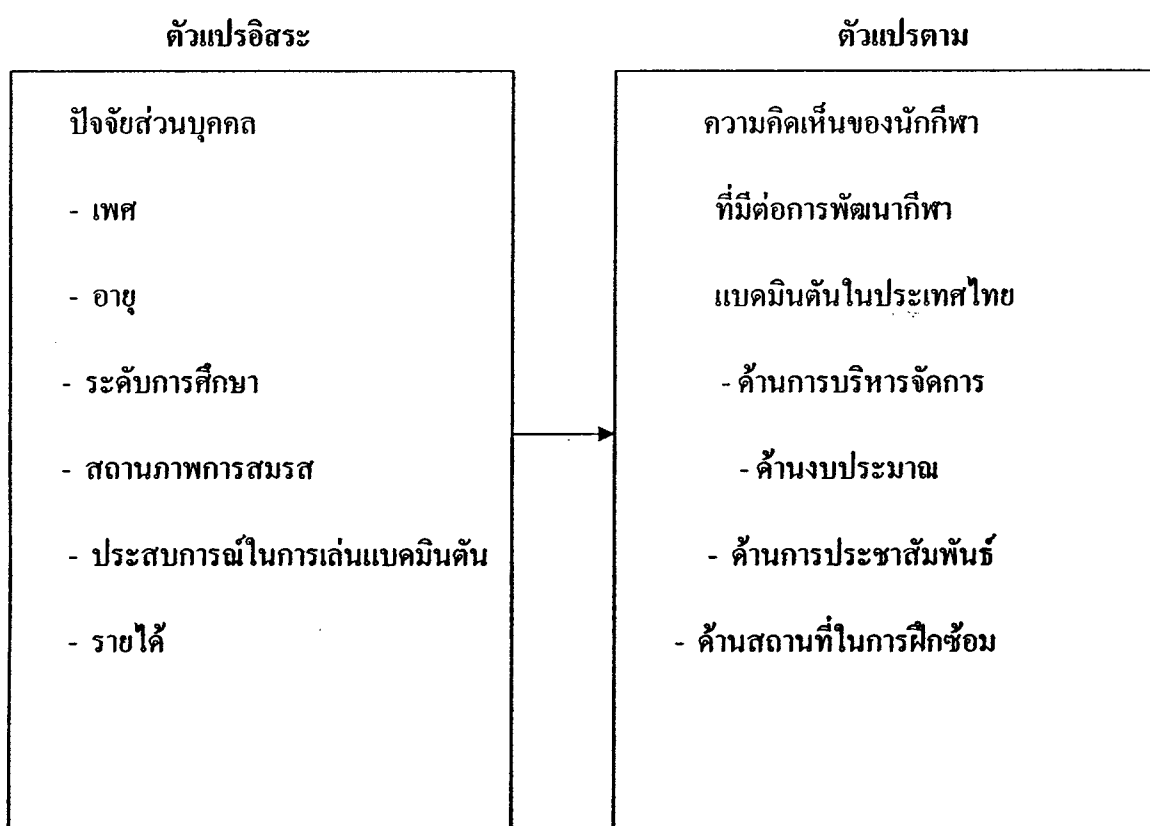
กรอบแนวความคิด

ผู้วิจัยใช้ตัวแปรในการศึกษามีดังนี้

1. **ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)** คือปัจจัยที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทยผู้วิจัยได้นำปัจจัยส่วนบุคคลมาเป็นตัวแปรได้แก่

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. สถานภาพสมรส
5. ประสบการณ์ในการเล่นแบดมินตัน
6. รายได้

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ความคิดเห็นของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนแบดมินตันที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย

รูปภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดของการวิจัย ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและ ตัวแปรตาม

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาเบดมินตันในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสภาพของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเบดมินตันในประเทศไทย

สมมติฐานการวิจัย

1. เพศมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาเบดมินตันในประเทศไทย
2. อายุมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาเบดมินตันในประเทศไทย
3. ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาเบดมินตันในประเทศไทย
4. สภาพภาพมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาเบดมินตันในประเทศไทย
5. ประสบการณ์ในการเล่นเบดมินตันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาเบดมินตันในประเทศไทย
6. รายได้มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาเบดมินตันในประเทศไทย

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาเบดมินตันในประเทศไทยโดยทำการศึกษาเฉพาะความคิดเห็นของนักกีฬาเบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมเบดมินตันแห่งประเทศไทยในเขตกรุงเทพฯ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาเบดมินตันในประเทศไทยครั้งนี้ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในการที่จะนำไปพัฒนาและส่งเสริมกีฬาเบดมินตันดังนี้

1. เพื่อนำผลการศึกษาเพื่อเป็นแนวทาง การวางแผนพัฒนากีฬาเบดมินตัน
2. ผลการศึกษาเป็นแนวทางในการการวางแผนกลยุทธ์ในการส่งเสริมให้นักกีฬามีศักยภาพมากขึ้น
3. เพื่อนำผลการศึกษาเป็นแนวทางการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาเบดมินตันในครั้งต่อไป
4. ผลการศึกษาทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาศักยภาพของกีฬาเบดมินตันไทยเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในพัฒนาของนักกีฬาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดขององค์กร

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนา หมายถึง การเรียนรู้และปรับปรุงวิธีการและเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเล่นกีฬาเบดมินตัน

นักกีฬาเบดมินตัน หมายถึง นักกีฬาที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมเบดมินตัน

แห่งประเทศไทย

ความคิดเห็น หมายถึง ท่าที ความรู้สึกสิ่งที่คิดไว้เกิดจากการไตร่ตรองแนวความคิดที่เกิดจากการเรียนรู้ จากการทำงาน ประสบการณ์ ไม่ว่าจะเป็นการฟัง การเห็น การทำงานร่วมกันและจาก วิจารณ์ของนักกีฬาแบดมินตันที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย

การบริหารจัดการ หมายถึง การบริหารจัดการในด้านต่างๆของกีฬาแบดมินตันให้มีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะด้วย ปัจจัยต่างๆ จะต้องมีการร่วมมือกันในการดำเนินงานอย่างมีเหตุมีผล

งบประมาณ หมายถึง การจัดสรรในส่วนของเงิน หรือการจัดหาเพื่อประกอบกับการดำเนินกิจกรรมแบดมินตัน

การประชาสัมพันธ์ หมายถึง การนำเสนอสาระที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะชนได้ฟรี โดยไม่มีเงื่อนไขสำหรับการประชาสัมพันธ์กีฬาแบดมินตัน ให้ทราบถึงความเคลื่อนไหวต่างๆของสมาคม

สถานที่ในการฝึกซ้อม หมายถึง สถานที่ฝึกอบรมและพัฒนา นักกีฬาให้มีศักยภาพสูงขึ้นในระยะยาวและเป็นสถานที่ที่เป็นมาตรฐานของการแข่งขันแบดมินตัน

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีดังนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดทางการพัฒนาบุคลากร
3. แนวคิดการพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ
4. ความหมายและความสำคัญของการพัฒนา
5. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจกับการเล่นกีฬา
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

พจนานุกรมฉบับเวบสเตอร์ (Webster's new twentieth century dictionary, 1968, หน้า 1254 อ้างถึงใน นาคม ชีรสุวรรณจกร, 2541, หน้า 15) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่าเป็นการประเมินค่าการแสดงความรู้สึกหรือการคาดการณ์ในเรื่องคุณภาพหรือคุณค่าในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของบุคคล และการที่จะยอมรับความคิดเห็นนั้นๆ ต้องมีการพิจารณา หรือถกเถียงเพื่อหาข้อสรุปของความแตกต่างในเรื่องทัศนคติ และความเชื่อมาก่อน

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา (2524, หน้า 246 อ้างถึงใน เสริมพันธ์ สาริมาณ, 2544, หน้า 5)

ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า เป็นข้อพิจารณาเห็นว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญาความคิด ประกอบ ถึงแม้จะไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไป

เรื่องเวทย์ แสงรัตนา (2522, หน้า 20 อ้างถึงใน เสริมพันธ์ สาริมาณ, 2544 หน้า 5) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูดหรือเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม การแสดงความคิดเห็นอาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้

วิชาญ รุ่งอุทัย (2533, หน้า 13 อ้างถึงใน นาคม ชिरสุวรรณจักร, 2541, หน้า 17) ได้สรุปความคิดเห็นว่า เป็นการแสดงออกถึงเรื่องราวต่างๆ โดยมีพื้นฐานมาจากความรู้ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ ของบุคคลนั้น เป็นความรู้สึกที่แสดงออกโดยไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวแต่จะขึ้นอยู่กับประสบการณ์ค่าในสิ่งนั้นๆ และลงความเห็นออกมาตามที่คิดไว้ของแต่ละบุคคล

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2519) ระบุไว้ว่า ทักษะคิดจะปรากฏอยู่ในความคิดเห็นเป็นเรื่องการตัดสินใจเฉพาะประเด็นหนึ่ง การเรียงลำดับจากคุณธรรมไปทัศนคติไปถึงความคิดเห็นเป็นการก้าวจากเรื่องทั่วไปไปยังเรื่องเฉพาะ จากสภาพจิตหรือความโน้มเอียงที่เริ่มกว้าง ๆ และแคบเข้าจนในที่สุดแสดงออกมาเป็นความคิดเห็นเฉพาะเรื่องความคิดเห็นอื่นกับสถานการณ์บุคคลอาจมีความคิดเห็นขัดแย้งกับความยึดมั่นในใจของตนเอง เนื่องจากความกดดันในสถานการณ์เฉพาะหน้า และความคิดเห็นมักมีผลซับซ้อนของทัศนคติหลายเรื่อง

อดุล (2530) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกเฉพาะตัวบุคคลที่ตอบสนองคำถามในเรื่องต่าง ๆ โดยวินิจฉัยไม่ได้ว่าถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี

หทัยรัตน์ (2530) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง แนวคิดต่าง ๆ ซึ่งแสดงออกมาตามทรรศนะของบุคคลที่มีต่อวัตถุ สิ่งของ ตลอดจนบุคคลและสถานการณ์ ซึ่งมีความคิดเห็นเกิดจากพื้นฐานข้อเท็จจริง และประสบการณ์ของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ

บุญมี (2531) สรุปว่า ความคิดเห็น หมายถึง ทำที่ความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อบุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ ซึ่งมีทั้งในลักษณะส่งเสริม คือสนใจ พอใจนิยมชมชอบ สนับสนุน และปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ และลักษณะต่อต้าน คือ ขัดแย้ง เบียดเบียนไม่สนใจ ไม่รวมมือ หรือไม่ปฏิบัติ

สุกัญญา และสำราญ (2539) สรุปว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกซึ่ง วิจารณ์ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะเป็นการแสดงออกด้านความเชื่อ และความรู้สึกของแต่ละบุคคล โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม

เกอไรท์นิก (Gurainik. 1976 , pp, 46) ให้คำจำกัดความของความคิดเห็นเป็นข้อๆ ดังนี้

1. เป็นความเชื่อที่ไม่สามารถยืนยันได้อย่างแน่นอนว่าเป็นความรู้สึกที่แท้จริง แต่เป็นสิ่งที่ถูกต้องและมีเหตุผล หรือเป็นความน่าจะเป็นของความคิดเห็นส่วนบุคคลที่จะตัดสินใจ

2. การประเมินผล หรือความรู้สึก หรือประมาณค่าเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณค่าของบุคคล หรือสิ่งต่างๆ

3. รูปแบบการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาสาระ ซึ่งการให้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เป็นสิ่งที่ต้องการ

4. หลักเกณฑ์ในการใช้อ้อยคำโดยมีการตัดสินใจ หรือพิจารณาตัดสินใจต่างๆ โดยมีหลักเกณฑ์สนับสนุนในแต่ละกรณี

สุชา จันทร์เอม และสุรางค์ จันทร์เอม (2540 , หน้า104) กล่าวว่า ความคิดเห็นและเจตคติ เป็นสิ่งที่ยากที่จะแยกแยะออกจากกันได้โดยเด็ดขาด ด้วยเหตุผลที่ว่า ความคิดเห็นและเจตคติดีมี ลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ลักษณะของความคิดเห็นไม่ลึกซึ้งเหมือนกับเจตคติ

มิเชลล์ จี โอฟริย์ คันแคน (Mitchell, Geoffrey Duncan 1971, pp ,35) ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นเป็นความเชื่อหรือการพิจารณาตัดสิน (Judgment) โดยบุคคลซึ่งอาจจะไม่เป็นที่ยอมรับ ในแต่ละช่วงเวลา ความคิดเห็นนี้ไม่สามารถที่จะทดสอบความรู้และความจริงของความเชื่อมั่นของ บุคคลได้ และต้องยอมรับว่าประชาชนโดยทั่วไปนั้น อาจมีความคิดเห็นแตกต่างกันออกไป

โคลส้นนิค (Kolesnik. 1970, pp, 296) ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแปล ความหมาย หรือการลงความเห็นที่เกิดจากข้อเท็จจริงตามความคิดของแต่ละบุคคลซึ่งคิดว่าถูกต้อง แต่คนอื่นอาจไม่เห็นด้วย เป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่าง อยู่ในช่วงเวลาอันสั้นเกิดขึ้นอย่างง่ายแต่ สลายตัวเร็ว และไม่ตั้งอยู่บนรากฐานของพยาน หลักฐานที่พอแก่การพิสูจน์ได้

องค์ประกอบของความคิดเห็น

ไทรแอนดิส (Triandis. 1971, อ้างถึงใน ยศ คำสีแก้ว,2551, หน้า 9-11) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความคิดเห็นไว้ว่า สามารถแบ่งได้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้ ความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นบุคคล หรือสภาวะการณ์ใดๆ ความรู้ ความคิด ดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนดทิศทางของความคิดเห็นของ บุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และการคิดต่อกับสิ่งเร้าครบถ้วนแล้ว บุคคลจะมีความเห็นต่อสิ่ง เร้าในทางบวก

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก ได้แก่ อารมณ์ หรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะกำหนดทิศทางความคิดเห็น คือถ้ามีความรู้สึกดี บุคคลจะมีความเห็นทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้ามีความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งนั้นบุคคลจะมีความเห็นในทางลบ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะแสดงความคิดเห็นของบุคคล คือ ถ้าแสดงออกอย่างชัดเจน แสดงว่ามีความคิดเห็นเป็นบวกเป็นลบแน่นอน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

ฟอสเตอร์ (Foster. b 1972, อ้างถึงใน ยศ คำสีแก้ว, 2551, หน้า 9-11) ได้กล่าวสรุปเกี่ยวกับความคิดเห็นว่ามีมูลเหตุ 2 ประการ ดังนี้ คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล หมู่มณะ เรื่องราวต่างๆ หรือสถานการณ์ ความคิดเห็นเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการ ได้พบเห็น ความคุ้นเคย อาจถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรง และจากการได้ยินได้ฟัง ได้เห็นรูปถ่าย หรืออ่านจากหนังสือโดยไม่ได้พบเห็นของจริงถือว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม

2. ระบบค่านิยม และการตัดสินใจค่านิยม เนื่องมาจากกลุ่มชน แต่ละกลุ่มมีค่านิยม และการตัดสินใจค่านิยมไม่เหมือนกัน คนแต่ละกลุ่มจึงมีความคิดเห็นในสิ่งต่างๆแตกต่างกัน

ออสแคมป์ (Oskamp. 1977 , pp, 119-133) ได้กล่าวสรุปถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็น ดังนี้คือ

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ คืออวัยวะต่างๆของบุคคลที่ใช้รับความผิดปกติของอวัยวะ ความบกพร่องของอวัยวะสัมผัสซึ่งมีผลต่อความคิดเห็น ไม่ดีต่อบุคคลภายนอก

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตนเอง การกระทำด้วยตนเอง หรือได้พบเห็น ทำให้บุคคลมีความฝังใจและเกิดความคิดต่อประสบการณ์เหล่านั้นต่างกัน

3. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อเป็นเด็กผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิด และให้ข้อมูลแก่เด็กได้มาก ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย

4. ทักษะคิดและความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้น ความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนในโรงเรียน หน่วยงาน ที่มีความคิดเห็นเหมือนหรือแตกต่างกัน ย่อมจะมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

5. สื่อมวลชน คือ สิ่งต่างๆที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรา ดังนั้น สื่อเหล่านี้ ซึ่งได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จึงเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล

ชาติชาย โทनुสินธิติ (2529, อ้างถึงใน ยศ คำสีแก้ว, 2551, หน้า 9-11) ได้เสนอว่า สิ่งที่มีอิทธิพลที่ทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกันประกอบด้วย

1. การอบรมของครอบครัว อิทธิพลของครอบครัวมีมากกว่าปัจจัยอื่นๆ เพราะครอบครัวเป็นสถาบันสังคมแห่งแรกของบุคคล โดยเฉพาะในวัยเด็ก ซึ่งกำลังมีการพัฒนาทางด้านค่านิยม ความเชื่อและความรู้สึกนึกคิด ที่ออกมาในกรอบของครอบครัวที่มีพ่อ แม่ เป็นผู้มีอำนาจให้คุณเมื่อทำความดี และมีอำนาจให้โทษเมื่อทำในสิ่งไม่ดี หรือสิ่งที่พ่อ แม่ ไม่เห็นด้วย

2. กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง บุคคลเมื่ออยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใด ก็จะมีความคิดเห็นไปในทางเดียวกันกับกลุ่ม และสังคมนั้นๆ เป็นส่วนผลักดันให้บุคคลมีการเรียนรู้โดยตรง

3. วัฒนธรรมประเพณี บุคคลเมื่อได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมและประเพณีใด ย่อมปฏิบัติไปตามวัฒนธรรมและประเพณีนั้น และมักจะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมและประเพณีของคนไปในทางที่ดี
4. การศึกษา ระดับการศึกษามีอิทธิพลมากขึ้นต่อการแสดงความคิดเห็น เพราะเป็นการจัดประสบการณ์ให้กับบุคคล
5. สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลมากต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคล เพราะว่าจะเข้าสื่อในการสร้างความคิดทั้งทางด้านบวก และด้านลบได้

ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็น เป็นการศึกษารู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใดๆออกมาโดยการพูด หรือการเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะมีประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่างๆ เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่างๆเป็นไปด้วยความเรียบร้อย โครงการพัฒนาใดๆก็ตาม ถ้าจะให้สำเร็จและบรรลุเป้าหมายอย่างแท้จริงแล้วก็ควรจะได้รับความร่วมมือจากประชาชน การเผยแพร่โครงการและรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนต่อโครงการจึงจะเกิดผลคือ จะช่วยให้โครงการนั้นสอดคล้องเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น อันเป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ใช้ประเมิน โครงการ และทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกในการเข้ามามีส่วนร่วมทำให้ไม่เกิดการต่อต้าน ถ้าสาธารณชนมีส่วนร่วมหรือมีสิทธิ์แสดงความคิดเห็นในโครงการใดๆที่จะพัฒนาประเทศนั้น ก็จะทำให้ประชาชนเกิดจิตสำนึกในการเป็นเจ้าของ

เปลี่ยนแปลงปรับปรุงหรือรักษาไว้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่างๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน รวมทั้งการฝึกหัดทำงานด้วย

สรุปจากความหมายที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้านความรู้สึกรู้สึกนึกคิด การตัดสินใจและความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งด้วยการพูด หรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออก ซึ่งอาจจะถูกต้องหรือไม่ก็ได้ อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดเห็นอาจเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร

ความหมายของการพัฒนาบุคลากรนักวิชาการต่างๆ ได้ให้ความหมายของการพัฒนาบุคลากร ไว้แตกต่างกัน 3 กลุ่ม ความหมาย คือ

1. กลุ่มความหมายแรก

เป็นการให้ความหมายเฉพาะของการพัฒนาบุคลากรเท่านั้น ซึ่งในกลุ่มความหมายนี้ นักวิชาการต่างๆ ยังมีทรรศนะที่แตกต่างกัน ทั้งขอบเขตของความหมาย และวัตถุประสงค์ของการพัฒนาบุคลากร

ทรรศนะแรก ได้ให้คำนิยามไว้ว่า การพัฒนาบุคลากร หมายถึง กรรมวิธีในอันที่จะเพิ่มพูนสมรรถภาพในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน ทั้งนี้ในด้านความคิด การกระทำ ความสามารถ ความรู้ความชำนาญ และทักษะ (Civil Service Training ,1941, pp, 2)

พรรณนะที่สอง ได้อธิบาย ความหมายของการพัฒนาบุคลากรไว้ว่า หมายถึง การ
 ดำเนินความพยายามใดๆ ที่จะทำให้สมรรถภาพเชิงสร้างสรรค์ของบุคคล แต่ละคนสอดคล้องกับ
 งานในหน้าที่ที่บุคคลนั้นต้องกระทำ (Lcon C. Megginson , 1967,pp, 307)

พรรณนะที่สาม ได้อธิบายความหมายของการพัฒนาบุคลากรไว้ว่า หมายถึง การ
 ดำเนินการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมให้บุคคลมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการทำงานดีขึ้น
 ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีในการทำงาน ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น หรืออีกนัยหนึ่งการพัฒนา
 บุคลากรเป็นกระบวนการที่จะเสริมสร้าง และเปลี่ยนแปลงผู้ปฏิบัติงานในด้านต่างๆ เช่น ความรู้
 ความสามารถ ทักษะ อุปนิสัย ทัศนคติ และวิธีการในการทำงาน อันจะนำไปสู่ประสิทธิภาพในการ
 ทำงาน (อ้างถึงใน สมาน รังสิโยกฤษณ์, 2542 , หน้า 80)

2. กลุ่มความหมายที่สอง

เป็นกลุ่มที่ให้ความหมายของการพัฒนาบุคลากรด้านการฝึกอบรม ซึ่งในกลุ่ม
 ความหมายนี้ นักวิชาการต่างๆ ได้ให้ความหมายไว้ในพรรณนะที่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับกลุ่ม
 ความหมายแรก กล่าวคือ

พรรณนะแรก การฝึกอบรม คือกระบวนการในการเสริมสร้างเพิ่มพูนความรู้ และ
 ทักษะหรือความชำนาญให้แก่ผู้ปฏิบัติงานแต่ละในขอบเขตของการปฏิบัติงานเฉพาะด้าน
 (Edwin B. Flipppo, 1970, pp, 268)

พรรณนะที่สอง การฝึกอบรม คือ กระบวนการที่จัดให้มีขึ้นเพิ่มให้บุคคลนั้น ได้
 เรียนรู้และมีความชำนาญ เพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมุ่งให้บุคคลนั้นได้เรียนรู้เรื่องใด
 เรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ และเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลนั้นไปในแนวทางที่ต้องการ (Dale
 S. Beach,1970,pp, 65)

ทรยศที่สาม การฝึกอบรมคือ การเสริมสร้างและพัฒนาความคิดเห็น ความรู้ ความสามารถความชำนาญ ของบุคคลในขณะที่กำลังทำงานอยู่ให้กว้างขวางและก้าวหน้ายิ่งขึ้น เพิ่มพูนสมรรถภาพในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น และให้บังเกิดสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น (Frank A. De Phillip, William M. Berliner, and James J. Gribbin, 1960, pp, 6)

ทรยศที่สี่ การฝึกอบรม คือ การเตรียมบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับว่าจ้าง ซึ่งรวมตลอดถึงการปฐมนิเทศ และการสอนงานอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะด้วย (H. Webster Johnson, 1969, pp, 4)

3. กลุ่มความหมายที่สาม

เป็นการให้ความหมายของคำทั้งสอง ควบคู่เป็นถ้อยคำเดียวกัน ซึ่งเมื่อพิจารณาถึง เนื้อหาสาระของความหมายแล้ว จะเห็นได้ว่า มีลักษณะคล้ายคลึงใกล้เคียงกับความหมาย ทั้ง 2 ที่ได้ให้ไว้ข้างต้น กล่าวคือ การฝึกอบรมและการพัฒนาบุคคลเป็นการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความชำนาญให้แก่พนักงานในองค์กร จนสามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมและทัศนคติอย่างค่อนข้างถาวร อันจะอำนวยประโยชน์ให้พนักงานปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และทำให้เขามีความเจริญก้าวหน้าในการงาน

จากความหมายของการพัฒนาบุคลากร และการฝึกอบรมดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าทั้งสองมีทั้งความคล้ายคลึงและความแตกต่างกัน กล่าวคือ ในส่วนของความคล้ายคลึงกันนั้น ทั้งการพัฒนาบุคลากรและการฝึกอบรมมีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ไปในแนวทางเดียวกัน คือ เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรต่างๆ ขององค์กรมีความรู้ความสามารถ และสมรรถภาพในการทำงานสูงขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร และต่อองค์กรในที่สุด ในส่วนของความแตกต่างนั้น อาจสรุปได้อย่างน้อย 3 ประการ คือ (Andrew F. Sikula, 1976, pp, 85)

1) แตกต่างกันในระดับของตัวบุคคลที่จะเข้ารับการพัฒนา กล่าวคือ ถ้าหากเป็นการพัฒนาบุคลากรแล้ว บุคลากรที่จะเข้ารับการพัฒนา ได้แก่ บุคคลในระดับผู้บริหารขององค์กร การส่วนการฝึกอบรมนั้น มุ่งจัดขึ้นสำหรับบุคคลในระดับผู้ปฏิบัติงานเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งผู้ปฏิบัติงานในระดับนี้ ได้แก่ บุคคลที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานประจำตำแหน่งต่างๆ ขององค์กร และมักจะอยู่ในระดับต่ำสุดของสายการบังคับบัญชา

2) แตกต่างกันในขอบเขตของการเรียนรู้ที่จะถ่ายทอดให้ กล่าวคือ ถ้าหากเป็นการพัฒนาบุคลากรแล้ว ขอบเขตของการเรียนรู้ที่จะถ่ายทอดให้จะเป็นความรู้ความเข้าใจในหลักการ แนวคิด และทฤษฎีต่างๆ ไป ในระดับกว้าง ๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจให้กว้างขวางขึ้น จะได้นำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนต่อไป ส่วนกาฝึกอบรมนั้น ขอบเขตของการเรียนรู้จะแคบกว่า โดยจะมุ่งถ่ายทอดวิธีการและเทคนิคต่างๆ ของการปฏิบัติงาน เฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง เช่น การพิมพ์ดีด การจัดเก็บเอกสาร การรับส่งเอกสาร หรือจดหมาย เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้บุคคลที่เข้ารับการฝึกอบรมแล้ว สามารถนำเอาความรู้ความเข้าใจที่ได้รับไปใช้ปฏิบัติงานได้โดยตรงและในทันที แตกต่างกันในระยะเวลาที่ใช้ เนื่องจากการถ่ายทอดการเรียนรู้ในการพัฒนาบุคลากรเป็นการถ่ายทอดความรู้ในหลักการ แนวคิด และทฤษฎีโดยทั่วๆ ไป อย่างกว้างๆ ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ดังนั้น โดยส่วนใหญ่แล้ว การพัฒนาบุคลากรครั้งหนึ่งๆ จึงมักจะใช้เวลาค่อนข้างจะยาวนาน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับการฝึกอบรมที่มีขอบเขตของการเรียนรู้ เฉพาะด้านอย่างใด อย่างหนึ่งแล้ว โครงการฝึกอบรมหนึ่งๆ โดยทั่วไปมักจะมียุทธศาสตร์ที่สั้นกว่า

แนวคิดในการพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ

ในภาพรวมของกีฬาอาชีพ ศุภพร (2546) กล่าวไว้ว่า ตามข้อเท็จจริง “กีฬาอาชีพและนักกีฬาอาชีพ” ในประเทศไทย ถึงแม้ว่าคนส่วนใหญ่ยังมีความสับสนในความหมายทั้งสองคำก็ตาม แต่โดยทั่วไปแล้วกีฬาอาชีพได้เกิดขึ้นมาเป็นเวลานานแล้ว หากแต่ว่าไม่ได้มีการบริหารจัดการให้เป็นระบบ ด้วยความที่ไม่มีการจัดการให้เป็นระบบ จึงทำให้สภาพกีฬาอาชีพในประเทศไทยเป็นไปอย่างกระจัดกระจาย ต่างคนต่างทำ กีฬาชนิดใดที่มีคนให้ความสนใจมากก็จะมีคนเข้าไปดำเนินการและลงทุน เช่นกีฬามวย ซึ่งโดยธรรมชาติของตัวมันเอง ถือว่าเป็นกีฬาอาชีพ เพราะผู้ที่เข้าไปเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการ หรือผู้จัดการแข่งขัน จะมีรายได้เป็นค่าตอบแทนจากการแข่งขันทุกครั้งตรงกันข้ามกีฬาชนิดใดที่ไม่มีผู้คนให้ความสนใจ ก็จะไม่มีการสนับสนุนและการเล่นกีฬาอาชีพในชนิดนั้นก็จะมีไปด้วย

โดยทั่วไปแล้ว ผู้คนยังเข้าใจผิดว่ากีฬาอาชีพ คือ ตัวนักกีฬาอาชีพที่เข้าแข่งขันและชนะเลิศมีรายได้พร้อมกับเงินรางวัล ด้วยความเข้าใจผิดดังกล่าวจึงทำให้ผู้เข้ามาเกี่ยวข้องกับวงการกีฬาค่อนข้างน้อย ซึ่งมีส่วนทำให้วงการกีฬาอาชีพพัฒนาไปอย่างล่าช้าด้วย ตามข้อเท็จจริงแล้ว กีฬาอาชีพจะหมายรวมถึงตัวนักกีฬาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังเช่นกีฬามวยที่กล่าวแล้วข้างต้นกีฬาอาชีพไม่ว่าจะเป็นกีฬาชนิดใดก็ตามจะหมายรวมถึงบุคคลดังกล่าวต่อไปนี้

1. ตัวนักกีฬาอาชีพที่ชนะเลิศรางวัล
2. ตัวนักกีฬาที่มีได้ชนะเลิศรางวัล แต่ได้ค่าตอบแทนในการแข่งขันเรียงลำดับที่หรือคะแนนที่ได้รับ
3. ผู้ฝึกสอนหรือโค้ช

4. ผู้จัดการนักกีฬา

5. ผู้จัดการแข่งขัน

6. บุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยได้รับค่าตอบแทนเป็นเงิน

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า กีฬาอาชีพชนิดหนึ่งๆ หรือนักกีฬาอาชีพคนใดคนหนึ่งที่มีศักยภาพ

และความสามารถเข้าแข่งขันกีฬาอาชีพได้นั้น จะมีผู้เข้ามาเกี่ยวข้องหรือผู้ร่วมงานเป็นจำนวนมาก ซึ่งหากสามารถชนะเลิศได้เงินรางวัล หรือชนะเลิศในระดับต้นๆ แล้วก็สามารถทำเงินและแบ่งเงินรางวัลไปยังผู้เกี่ยวข้องได้เป็นจำนวนมากเช่นกัน เป็นการสร้างรายได้หรือสร้างงานให้กับบุคคลได้จำนวนหนึ่ง

สภาพปัญหาสภาพการณ์ของกีฬาอาชีพที่อยู่ในสภาพต่างคนต่างทำ หรือต่างคนต่างลงทุน หรือขึ้นอยู่กับตัวนักกีฬาที่สนใจ หรือมีทักษะ หรือมีความชอบในชนิดกีฬาชนิดใดชนิดหนึ่ง แล้วก็จะมีฝึกซ้อมและเข้าแข่งขันกีฬาอาชีพชนิดนั้นเพียงลำพัง โดยมิได้มีการสนับสนุนและส่งเสริมจากภาครัฐหรือองค์กรกีฬาอื่นๆ อย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรมไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์เครื่องมือ และสถานที่ในการฝึกซ้อมรวมทั้งเงินลงทุน ถือว่าเป็นสภาพปัญหาที่สำคัญของกีฬาอาชีพและนักกีฬาอาชีพในประเทศไทย ในปัจจุบันการแก้ไขปัญหากีฬาอาชีพใดๆ จะต้องนำปัญหาดังกล่าวเป็นตัวตั้งมิฉะนั้นแล้ว กระบวนการแก้ไขปัญหากีฬาอาชีพในประเทศไทยจะล้มเหลวต่อไป ด้วยความที่กีฬาอาชีพของประเทศไทยขาดทิศทางในการนำทาง และขาดการวางแผนและสนับสนุนในขั้นพื้นฐาน อย่างเป็นระบบและจริงจัง จึงทำให้วงการกีฬาอาชีพของไทยซึ่งอยู่ในลักษณะต่างคนต่างทำดังกล่าวข้างต้น มีการพัฒนาอย่างไม่ต่อเนื่องนักกีฬาอาชีพที่สามารถเข้าแข่งขันและชนะเลิศเหรียญรางวัลจนสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ และสร้างฐานะความเป็นอยู่ให้กับครอบครัว ส่วนมากมาจากการสนับสนุนและการลงทุนของครอบครัว หรือผู้สนับสนุนของนักกีฬาเอง โดยมิได้มาจากการ

วางแผนและการสนับสนุนจากภาครัฐ ทั้งที่นักกีฬาอาชีพที่ประสบความสำเร็จและสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาตินั้น ไม่สามารถนำมาประเมินเป็นตัวเงินได้ อีกทั้งเป็นการประชาสัมพันธ์ชื่อเสียงประเทศ และเป็นตัวแบบสร้างแรงจูงใจให้กับเยาวชนหันมาเล่นกีฬาได้ดีอีกด้วย

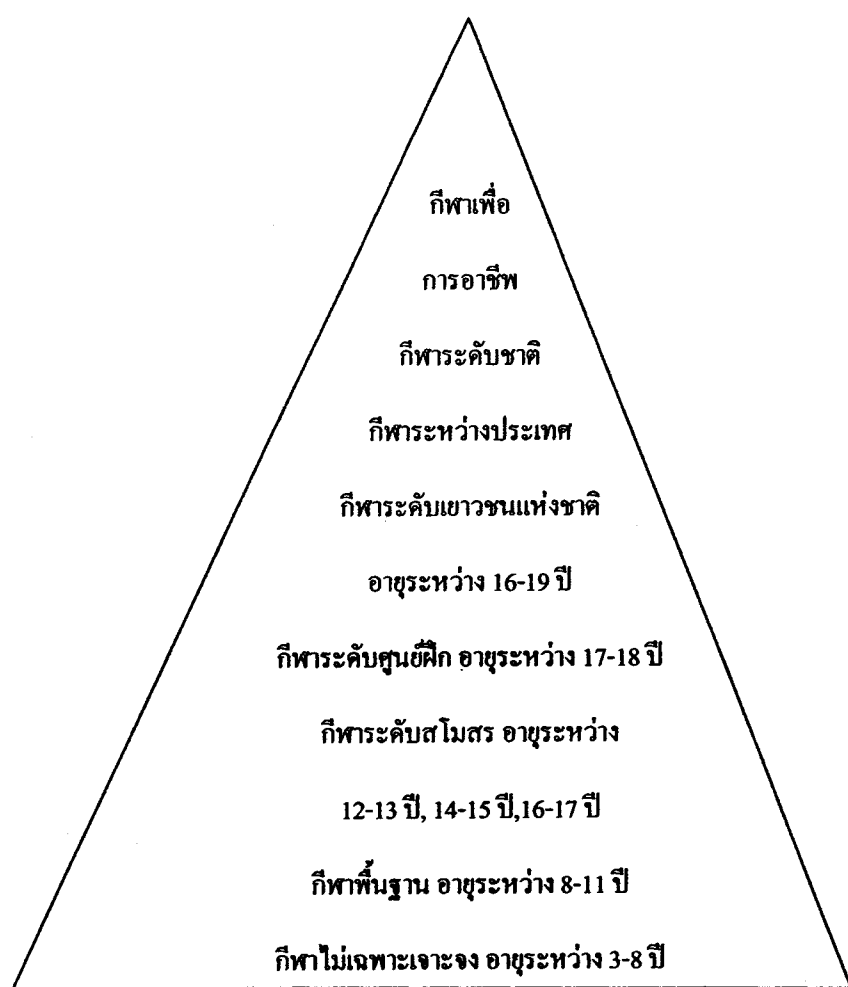
วีระ (2534) กล่าวว่า การเล่นกีฬาเพื่อการอาชีพ (Professional Sport) การเล่นกีฬาในระดับนี้ถือเป็นจุดสุดยอดของการเล่นกีฬา เพราะเป็นการเชื่อมต่อการเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขัน การพัฒนากีฬาของสถาบันและของชาติ นอกจากการส่งเสริมให้นักเรียน เยาวชน นิสิตนักศึกษา และประชาชน ได้ออกกำลังกาย เล่นกีฬา รวมถึงการจัดให้มีการแข่งขันอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบอย่างจริงจังแล้ว ยังเป็นแนวทางให้มีความพยายามในการพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถและได้ทดสอบความสามารถของตนเองอย่างสม่ำเสมอด้วย การแข่งขันกีฬาสัมผัสเล่น เพื่อเป็นแนวทางไปสู่กีฬาเพื่อการอาชีพต่อไป นอกจากมุ่งเน้นพัฒนาผู้เล่นแล้ว ยังต้องพัฒนาบุคลากร หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา กีฬาเวชศาสตร์ และด้านอื่นๆ เพื่อให้แผนพัฒนาการเล่นกีฬาเพื่อการอาชีพเป็นจริง และสามารถเป็นกีฬาอาชีพได้อย่างจริงจัง

จุฑา (2540) ได้กล่าวว่า การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ควรจะใช้หลักการตลาดการกีฬา (Sport Marketing) มาประยุกต์ใช้โดยอาศัยหลักการที่ว่ากิจกรรมกีฬาต่างๆ ที่จัดขึ้นจะต้องตรงกับความต้องการและความพอใจของผู้ดู ผู้บริโภค ตลอดจนผู้ให้การสนับสนุนต่างๆ และการกีฬาจะพัฒนาเป็นกีฬาอาชีพได้ สิ่งสำคัญที่สุดคือ จะต้องมีการสนับสนุนจากผู้ดู โดยจะต้องคำนึงถึงเสมอว่า กีฬานั้นๆจะต้องเป็นธุรกิจบันเทิงแล้วต้องคำนึงถึงความพอใจของลูกค้านั้นก็คือ

ความพอใจ = สินค้าต้องมีคุณภาพดี - เงินที่เสียไปเพื่อเข้าชม (Consumer satisfaction = Product benefits - Cost incurred)

ดังนั้นในการพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ สิ่งสำคัญ คือ คุณภาพของกีฬานั้นๆ จะต้องดี เพื่อจะได้รับการสนับสนุนจากผู้ดูและสปอนเซอร์ โดยคุณภาพของกีฬาจะดีได้ ต้องขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม ผู้บริหารของทีม และผู้บริหารของสมาคมกีฬานั้นๆ ด้วย

เมื่อกีฬาของเรามีคุณภาพดีแล้ว เราสามารถจัดให้เป็นธุรกิจบันเทิงได้ และเราสามารถจะนำเอา Marketing Mix ซึ่งประกอบด้วย Product, Place, Price and Promotion มาใช้กับกิจกรรมกีฬาต่างๆ ซึ่งจะทำให้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพบรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายไปได้ด้วยดี และสิ่งหนึ่งที่จะขาดไม่ได้เลยคือ กีฬาเพื่ออาชีพจะต้องพัฒนาต่อมาจากกีฬาเพื่อความบันเทิง

แผนภูมิ : แสดงการดำเนินการแข่งขันกีฬาจากกีฬาพื้นฐาน ไปสู่กีฬาเพื่อการอาชีพ

ความหมายของการพัฒนา

คำว่าพัฒนานั้น มีผู้ให้ความหมายไว้หลายคน และมีอยู่มากมายแตกต่างกันออกไป ไม่มี ความหมายตายตัว ทั้งนี้เพราะพัฒนานั้นเป็นแนวคิดเชิงปทัสฐาน (normative concept) มี เป้าประสงค์ และมีลักษณะของการเปรียบเทียบคุณลักษณะของสภาวะหนึ่งกับสภาวะอื่น

ทั้งนี้ในประเด็นแรกคือ การพัฒนาเป็นแนวคิดเชิงปทัสฐาน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า มีค่านิยม สอดแทรกอยู่นั้นคุณเป็นเหตุผลหลักของการที่คำว่าการพัฒนา มีความหมายมากมายแตกต่างกัน ออกไป ทั้งนี้ในการกำหนดความหมายเป้าหมายหรือเป้าประสงค์ รวมทั้งแนวทางและการวัดผล ของพัฒนานั้นขึ้นอยู่กับค่านิยมของผู้ที่กำหนด และค่านิยมดังกล่าวนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงไป ได้ตามกาลเวลา (นัฐพล ขันธไชย, 2528, หน้า 2-3 , อ้างถึงใน โกลด์สเวอร์ธี แปลโดย พงศ์นิสาณ ชุม พล, 2530, หน้า 6) เห็นได้ว่าการเน้นแนวคิดเชิงปทัสฐานนี้ มีอิทธิพลครอบคลุมถึงคุณลักษณะอีก สองประการของการพัฒนาที่จะกล่าวต่อไป

ในประเด็นที่สองคือ การพัฒนาเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเป้าประสงค์ ซึ่งโดยทั่วไปแสดงถึงสภาวะ อันพึงปรารถนาของสังคม ไม่ว่าจะ เป็นไปในทางสังคม การเมือง และ/หรือเศรษฐกิจ ซึ่งจะ เป็น เช่นไรนั้นขึ้นอยู่กับค่านิยมของผู้กำหนดเป้าประสงค์หรือสภาวะอันพึงปรารถนานั้น ในที่นี้ บ้างมองว่าการพัฒนาคือ สภาวะของการพัฒนาแล้ว (Development as state) ในขณะที่อีกหลายคน มองการพัฒนาในความหมายของกระบวนการ (process) ของความก้าวหน้าหรือการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นตามเกณฑ์หรือเป้าหมายของการพัฒนาตามที่กำหนดคุณค่าไว้

ประเด็นสุดท้าย การพัฒนาเป็นแนวคิดที่มีลักษณะของการเปรียบเทียบสภาวะหนึ่งกับสภาวะ อื่นที่สอดแทรกอยู่ เช่น ตามทฤษฎีภาวะทันสมัยซึ่งมีความหมายเดียวกับสภาวะที่พัฒนาแล้วนั้น มองว่าภาวะทันสมัยนั้นต่างจากภาวะด้าหลังโดยสิ้นเชิง ทั้งในแง่เศรษฐกิจ สังคม การเมือง ค่านิยม

และสติปัญญาความคิด เป็นต้นต่อไปนี้จะขอกล่าวถึงความหมายของการพัฒนาที่มีผู้กล่าวไว้ และมีการหยิบยกขึ้นมาอ้างอิงอยู่เสมอ ได้แก่

การพัฒนา คือ การสร้างสภาวะที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคล ซึ่งการพัฒนานั้นจะประสบความสำเร็จได้ด้วยการลดหรือจัดความยากจน ความไม่เท่าเทียมกันและการว่างงาน ในขณะที่เศรษฐกิจของประเทศกำลังเจริญเติบโต (แนวคิดที่ว่าด้วยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจควบคู่การกระจาย เช่น Chenery et al, 1974)

การพัฒนา คือ การสร้างความทันสมัย และการพัฒนาแล้วคือความทันสมัย (ทฤษฎีภาวะทันสมัย : Levy, 1966 ; Black, 1966 ; Rustow, 1967) Myrdal (1968) มองการพัฒนาในแง่ของเป้าหมาย (Development as an objective) ซึ่งเป็นอุดมคติของภาวะทันสมัย โดยกล่าวว่าในภาวะดังกล่าวต้องประกอบด้วย การที่คนในสังคมมีเหตุผล (Rationality) มีทัศนคติและความคิดที่ไม่มุงงาย มีวินัยทางสังคม มีการคิดและวางแผนพัฒนา

ความสำคัญของการพัฒนา

ปัจจุบัน การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬานั้น มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เล่นเกิดการพัฒนาในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา กีฬาแบดมินตันก็เป็นกีฬานชนิดหนึ่ง ที่เป็นทางเลือกในการออกกำลังกาย การปลูกฝังให้เยาวชน และผู้ที่สนใจในการเล่นกีฬาแบดมินตัน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในทักษะ วิธีการเล่น กฎ กติกา รวมไปถึงหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อส่งเสริมการเล่นให้มีประสิทธิภาพทั้งการเล่นเพื่อออกกำลังกายและการแข่งขันในระดับต่าง ๆ อีกทั้ง ยังสอดคล้องกับแผนพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน ที่มีกลุ่มเป้าหมายคือเด็กและเยาวชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้มีทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬา

สามารถเล่นกีฬาได้และคูกีฬาเป็น มีเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬา มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง มีคุณธรรม มีวินัย และมีน้ำใจนักกีฬา เสริมสร้างความสามารถส่วนบุคคล การทำงานเป็นหมู่คณะ และสามารถนำคุณลักษณะดังกล่าวไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี นอกจากนั้น การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน ยังเป็นการปลูกฝัง สร้างเสริมความรู้ ประสบการณ์ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา การคูกีฬา เป็นการฝึกคุณธรรม จริยธรรม และความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง มีสุขภาพพลานามัยที่ดี และยอมรับว่าการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ฉะนั้น นักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทย จึงได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานการเล่นแบดมินตันให้กับเยาวชน เพื่อปลูกฝังให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปหันมาสนใจกีฬาแบดมินตันมากขึ้น กอปรกับต้องการให้นักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทย ได้นำความรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับจากการฝึกซ้อม การแข่งขันในระดับนานาชาติ มาเผยแพร่ให้กับเยาวชนโดยตรง และสามารถนำไปพัฒนาฝีมือให้ดียิ่งขึ้น แต่ในปัจจุบันนี้กีฬาแบดมินตัน

1. ขาดการบูรณาการขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับด้านการกีฬาของประเทศอย่างเป็นรูปธรรม
2. ไม่มีความจริงจังในการพัฒนา
3. เป็นแนวคิดของคนกลุ่มเดิมๆ เดียวๆ เก่าๆ
4. นักธุรกิจ นักการเมืองเข้ามามีบทบาทกับด้านการกีฬามากเกินไป

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ หมายถึง ความเต็มใจของบุคคลในการที่จะอุทิศกายและใจในการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายโดยให้รางวัลเป็นผลตอบแทนการกระทำนั้นๆ (Beach, 1970,pp,446)

แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งประกอบขึ้นจากภาวะที่เป็นพลังภายในของบุคคล ตัวกระตุ้น และการนำไปสู่พฤติกรรมของแต่ละบุคคล เนื่องจากเขาพยายามที่จะไปสู่เป้าหมายหรือต้องการได้รับรางวัล การจูงใจอย่างหนึ่งจะทำให้เกิดผลหลายอย่าง ในขณะเดียวกันผลอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นมาจากการจูงใจหลายอย่าง เช่นกัน (อ้างถึงใน McKenna, 1988, pp, 61)

แรงจูงใจ หมายถึง แรงผลักดันภายในตัวบุคคลที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายเป็นกระบวนการภายในที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ทุกคนซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากการรับรู้และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล เช่นเดียวกันกับได้รับอิทธิพลจากปัจจัยภายนอก บุคคลจะถูกกระตุ้นจากสาเหตุต่างๆ มากมายที่สามารถมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของพวกเขา (Plunkett, 1995, pp232)

แรงจูงใจ คือ หลักการที่ใช้เพื่ออธิบายการกระทำในสถานการณ์บางอย่างเพื่อที่จะเข้าใจและทราบถึงทิศทางของพฤติกรรม (Petri, 1991, pp, 3)

แรงจูงใจ เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจซึ่งมีจิตสำนึกเพื่อที่จะกระทำอย่างใด อย่างหนึ่ง หรือมากกว่าด้วยความพยายามที่สูงกว่ากิจกรรมอื่นๆ ที่มีอยู่ (Cook & Hunsaker, 2001,pp ,199)

แรงจูงใจ คือ พลังที่ริเริ่มกำกับและค้ำจุนพฤติกรรมและการกระทำส่วนบุคคล หรือ เป็นความเต็มใจที่จะใช้ความพยายาม เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมาย

แรงจูงใจ หมายถึง ความยินดีและเต็มใจที่บุคคลจะทุ่มเทความพยายาม เพื่อให้การทำงาน บรรลุเป้าหมาย บุคคลที่มีแรงจูงใจจะแสดงออกมาในการแสดงพฤติกรรมด้วยความกระตือรือร้น มี ทิศทางที่เด่นชัด และไม่ย่อท้อเมื่อเผชิญอุปสรรคหรือปัญหาซึ่งเราสามารถกล่าวได้ว่า บุคคลที่มี แรงจูงใจจะมีลักษณะ ดังนี้

1. มีเป้าหมายในการแสดงออก
2. มีพลังในการแสดงออก
3. มีความพยายามในการแสดงออก

แรงจูงใจเป็นเรื่องส่วนตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งเกี่ยวกับความต้องการและความปรารถนาที่ เป็นเครื่องผลักดันภายในใจของเขา ที่จะเร่งเร้าหรือกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมบางอย่าง ซึ่งอาจเป็นการปรับปรุง สร้างสรรค์ หรือทำสิ่งที่แตกต่างกันไปจากเดิม การจูงใจพนักงานจึงเป็นการ โน้มน้าวให้พนักงานเต็มใจที่จะทำงานอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายขององค์กร

แรงจูงใจภายนอกและภายใน (Extrinsic and Intrinsic Motivation)

แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) จะเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างบุคคล และงาน และโดยปกติจะถูกประยุกต์ใช้ด้วยตัวเอง ความรู้สึกทางความสำเร็จ ความท้าทายและ ความสามารถที่ได้มาจากการปฏิบัติงานของบุคคลหนึ่งจะเป็นตัวอย่างของสิ่งจูงใจภายใน

แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) จะเกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อม โดยปกติจะถูก ประยุกต์ใช้โดยบุคคลบางคนไม่ใช่บุคคลที่ถูกจูงใจ รายได้ สวัสดิการ และนโยบายขององค์กรจะ เป็นตัวอย่างของสิ่งจูงใจภายนอก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชาณวิทย์ (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาในการจัดดำเนินการของทีมฟุตบอลทีมชาติไทย ตามการรับรู้ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง ประชากร 3 กลุ่ม คือ ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอล ผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมชาติไทยและนักฟุตบอลทีมชาติไทย จำนวนทั้งหมด 160 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอล ผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมชาติไทย และนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการจัดดำเนินการฟุตบอลทีมชาติไทยมีสภาพอยู่ในระดับน้อย และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอล ผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมชาติไทย และนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการจัดดำเนินการฟุตบอลทีมชาติไทยมีสภาพอยู่ในระดับมาก และผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอลกับนักฟุตบอลทีมชาติไทยมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จุฑา (2540) ได้ทำการศึกษาด้วงงชี้ในการพัฒนากีฬาของไทย : การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาด้วงงชี้การพัฒนากีฬาของไทยด้านการกีฬาเพื่อการอาชีพ วิธีดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ขั้นตอนที่หนึ่ง ศึกษาวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยและสังเคราะห์เป็นกรอบโครงสร้างด้วงงชี้และลักษณะสำคัญขั้นตอนที่สอง ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโครงสร้างของด้วงงชี้ จากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและระเบียบวิธีวิจัย และสำรวจความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาเพื่อการอาชีพจำนวน 30 คน และขั้นตอนที่สามตรวจสอบด้วงงชี้ และลักษณะสำคัญจากการจัดประชุมสัมมนาผู้เชี่ยวชาญ ซึ่ง

ดำเนินงานเกี่ยวข้อง กับการกีฬาตามสภาพการณ์จริง จำนวน 100 คน ผลการวิจัยพบว่า ตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬา ประกอบด้วย 10 ด้าน และมีลักษณะสำคัญ 43 รายการ ดังนี้

1. ด้านระดับความสามารถของนักกีฬา มีลักษณะสำคัญ 5 รายการ
2. ด้านความนิยม มีลักษณะสำคัญ 2 รายการ
3. ด้านองค์กรกีฬา มีลักษณะสำคัญ 6 รายการ
4. ด้านบุคลากร มีลักษณะสำคัญ 10 รายการ
5. ด้านรายได้ มีลักษณะสำคัญ 7 รายการ
6. ด้านสถานกีฬา มีลักษณะสำคัญ 3 รายการ
7. ด้านกฎหมายกีฬา มีลักษณะสำคัญ 4 รายการ
8. ด้านการจัดการแข่งขัน มีลักษณะสำคัญ 2 รายการ
9. ด้านสื่อและการประชาสัมพันธ์ มีลักษณะสำคัญ 2 รายการ
10. ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ มีลักษณะสำคัญ 2 รายการ

กฤษณะ (2545) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์โปรวินเชียลลีก

ประจำปี 2543 : กรณีศึกษา ทีมฟุตบอลจังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพและความสำเร็จของทีมฟุตบอลสมาคมกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ ประกอบด้วยปัจจัย 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ด้านกระบวนการในการสร้าง ความสมบูรณ์ให้กับนักกีฬาและการเตรียมทีมด้านสถานที่/วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการเงินงบประมาณ ด้านการประชาสัมพันธ์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในทีมฟุตบอล

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กีฬาอาชีพในประเทศไทยจะเห็นได้ว่าในห้วงเวลา

นี้ยังมีผู้ให้ความสนใจที่จะศึกษายังเป็นจำนวนน้อยอยู่มาก และยังไม่มียุทธศาสตร์ศึกษาไป
ประเด็นที่เป็นปัญหาอุปสรรค ข้อแก้ไข ตลอดจนแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ
และภาคเอกชนอย่างเป็นระบบ อย่างไรก็ตามข้อมูลต่างๆ ที่มีการศึกษามาแล้วก็จะประโยชน์
ให้กับผู้วิจัยกรณีศึกษาความคิดเห็นของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนที่มีต่อการพัฒนากีฬาเบดมินตันใน
ประเทศไทย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนที่มีต่อการพัฒนากีฬาเบดมินตัน ในประเทศไทยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพของ นักกีฬาเบดมินตัน เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปและทราบถึงความคิดเห็นของนักกีฬาเบดมินตันที่มีต่อการพัฒนากีฬา เบดมินตันในประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

ประชากรในการศึกษาวิจัย

ประชากรที่ทำการศึกษาค้นครั้งนี้เป็นนักกีฬาเบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคม เบดมินตันแห่งประเทศไทยเฉพาะในเขตกรุงเทพฯ ทั้งเพศชายและเพศหญิงทั้งหมด 2,672 คน โดย ผู้วิจัยได้สุ่มด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายเพื่อทำการสำรวจ จำนวน 200 คน

เครื่องมือและเกณฑ์การให้คะแนน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยใน แบบสอบถามดังกล่าว โดยได้แบ่งโครงสร้างคำถามออกเป็น 2 ส่วน ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับประชากรกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการเล่น รายได้ โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็น เป็นคำถามแบบให้เลือกตอบ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักกีฬาในการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประเมิน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	กำหนดคะแนนเป็น	5	คะแนน
เห็นด้วย	กำหนดคะแนนเป็น	4	คะแนน
เห็นด้วยระดับปานกลาง	กำหนดคะแนนเป็น	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	กำหนดคะแนนเป็น	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	กำหนดคะแนนเป็น	1	คะแนน

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการแสดงความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย

การแสดงเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยในแบบสอบถาม ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทยอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทยอยู่ในระดับเห็นด้วย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทยอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีการพัฒนากีฬา
แบดมินตันในประเทศไทยอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีการพัฒนากีฬา
แบดมินตันในประเทศไทยอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ลักษณะ คือ

- 1) ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ได้แก่ข้อมูลที่รวบรวมจากเอกสาร ได้แก่ คำรายงานวิจัย
วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการทำการวิจัยครั้งนี้
- 2) ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) จากการออกแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างนักกีฬาแบดมินตัน
ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย โดยการขอความร่วมมือในการตอบ
แบบสอบถามตามความเป็นจริง ซึ่งผลที่ได้รับจากการเก็บรวบรวมข้อมูล และได้ตรวจสอบแล้วเป็น
ข้อมูลที่สมบูรณ์ จึงนำมาวิเคราะห์ผลทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงปริมาณ(Quantity Analysis) เป็นหลัก โดยการ
ดำเนินการดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ หลังจากที่ได้ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้องและความ
สอดคล้องของข้อมูล (Editing) ในแบบสอบถามทุกฉบับที่เก็บรวบรวมได้ จะทำการบันทึกข้อมูล

และวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยอาศัยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ส่วน โปรแกรมที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window (Statistical Package for the Social Science for Window version 7-14) ซึ่งมีวิธีการดังนี้

1.1 วิธีการศึกษาเชิงพรรณนา (descriptive study) โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ค่าแจกแจงความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage) เพื่ออธิบายคุณลักษณะส่วนบุคคลทั่วไป

1.2 วิธีการตรวจสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลทั่วไปของบุคลากร รวมถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพบุคคล โดยใช้สถิติทดสอบคือ t-test

2. ข้อมูลทุติยภูมิทำการรวบรวมและจัดระบบข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ พร้อมกับตรวจสอบความสอดคล้องและถูกต้องของข้อมูล

3. ประมวลผลข้อมูลและผลการศึกษาจากข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิของแหล่งต่างๆ ที่ทำการศึกษา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และประเมินผลข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยระบบคอมพิวเตอร์ โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics)

1) ค่าร้อยละ (percentage) ใช้ในการอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

2) ค่าเฉลี่ย (mean) ใช้ในการแปลความหมายข้อมูลต่างๆ เพื่อสรุปและอธิบายลักษณะของตัวแปร

2. สถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics)

1) การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เป็นการทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) ที่ตั้งไว้ สมมติฐาน ในระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-Square) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ศึกษา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของ นักกีฬาและผู้ฝึกสอนที่มีต่อการพัฒนากีฬาเบดมินตันในประเทศไทย จากกลุ่มตัวอย่าง 200 คน ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 4.1 – 4.7)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักกีฬาและผู้ ฝึกสอนที่มีต่อการพัฒนากีฬาเบดมินตันในประเทศไทยทั้ง 4 ด้าน (ตารางที่ 4.8 – 4.11)

ตอนที่ 3 ทดสอบสมมติฐาน ในระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-Square) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ศึกษา (ตารางที่ 4.12 – 4.18)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สถานะ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับ การศึกษา อัตราเงินเดือนและประสบการณ์ แยกสรุปได้เป็น

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลแสดงเพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ชาย	152	76.00
หญิง	48	24.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเพศชายจำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 76.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนเพศหญิงมีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลแสดงอายุของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
20 – 25 ปี	136	68.00
26 – 30 ปี	41	20.50
31 – 35 ปี	0	0.00
36 – 40 ปี	6	3.00
มากกว่า 40 ปี	17	8.50
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 68.00 รองลงมาคือ ผู้มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 อายุมากกว่า 40 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 อายุระหว่าง 36 - 40 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 และอายุระหว่าง 31 - 35 ปี ไม่มีผู้ตอบแบบสอบถามตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลแสดงสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
โสด	159	79.50
สมรส	29	14.50
หย่าร้าง/หม้าย	12	6.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 79.50 รองลงมาคือ มีสถานภาพสมรส จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 และมีสถานภาพหย่าร้าง/หม้าย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลแสดงระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	12	6.00
ปวส./อนุปริญญา	6	3.00
ปริญญาตรี	141	70.50
สูงกว่าปริญญาตรี	41	20.50
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 70.50 รองลงมาคือ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 ส่วนผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 และการศึกษาระดับปวส./อนุปริญญา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลแสดงอัตราเงินเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

อัตราเงินเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ต่ำกว่า 10,000 บาท	53	26.50
10,000 – 20,000 บาท	82	41.00
20,001 – 30,000 บาท	48	24.00
สูงกว่า 30,000 บาท	17	8.50
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 10,000 – 20,000 บาทมากที่สุด จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 รองลงมาคือ ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 ส่วนอัตราเงินเดือนระหว่าง 20,001 – 23,000 บาท มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 และอัตราเงินเดือนสูงกว่า 30,000 บาท มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ข้อมูลแสดงประสบการณ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ประสบการณ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ต่ำกว่า 1 ปี	6	3.00
1 – 2 ปี	12	6.00
3 – 5 ปี	30	15.00
มากกว่า 5 ปี	152	76.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปีมากที่สุด จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 76.00 รองลงมาคือ 3 - 5 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ส่วนประสบการณ์ 1 – 2 ปี มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 และประสบการณ์ต่ำกว่า 1 ปี มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทยทั้ง 4 ด้าน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ปรากฏตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านบริหารจัดการ

n = 200

ด้านการบริหารจัดการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
การจัดตั้งคณะกรรมการเหมาะสมตามหน้าที่	3.25	0.87	เห็นด้วยปานกลาง
มีการวางแผนการประสานงาน	3.81	0.88	เห็นด้วย
การตอบสนอง ตอบรับ ความร่วมมือจากสมาคม	3.96	0.78	เห็นด้วย
มีการจัดฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ กรรมการอย่างต่อเนื่อง	4.19	0.77	เห็นด้วย
มีการจัดอบรมผู้ฝึกสอน โค้ช อย่างต่อเนื่อง	4.10	0.74	เห็นด้วย
มีการแบ่งสายการแข่งขันอย่างเปิดเผยและให้แต่ละสโมสรมีส่วนร่วมในการจับสายการแข่งขัน	4.25	0.72	เห็นด้วย
สมาคมควรจะมีการจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง	4.40	0.71	เห็นด้วย
สรุปผล	3.99	0.78	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่าเห็นด้วยกับการบริหารจัดการในการเล่นกีฬาแบดมินตัน ($\bar{X} = 3.99$ และ S.D. = 0.78)

ตารางที่ 4.8 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านงบประมาณ

n = 200

<u>ด้านงบประมาณ</u>	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
สมาคมมีงบประมาณเพียงพอต่อการสนับสนุนการฝึกอบรมให้แก่เยาวชน	4.42	0.76	เห็นด้วย
ทางสมาคมควรมีการช่วยเหลือทางการเงินกับสโมสรต่างๆที่มีผลงานต่อเนื่อง	4.28	0.99	เห็นด้วย
ควรมีงบประมาณอย่างเพียงพอเพื่อส่งนักกีฬาไปแข่งขันเมืองนอกเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์	4.46	0.55	เห็นด้วย
ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อเอาไว้ปรับปรุงอุปกรณ์การแข่งขันและสนาม	4.51	0.77	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
สรุปผล	4.42	0.77	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าเห็นด้วยกับงบประมาณในการเล่นกีฬาแบดมินตัน ($\bar{X} =$

4.42 และ S.D. = 0.77)

ตารางที่ 4.9 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านการประชาสัมพันธ์

n = 200

ด้านการประชาสัมพันธ์	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
มีการทำการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ	4.49	0.68	เห็นด้วย
มีการถ่ายทอดสดกีฬาแบดมินตันผ่านทางเว็บไซต์ โทรทัศน์	4.48	0.69	เห็นด้วย
มีการรายงานผลต่างๆของกีฬาแบดมินตันไม่ว่าจะเป็น ทั้งในประเทศและนอกประเทศ เพื่อให้เป็นที่รับรู้ของ ประชาชนและบุคคลที่สนใจผ่านสื่อต่างๆ	4.34	0.73	เห็นด้วย
ควรมีช่องกีฬาเพื่อให้ประชาชนผู้สนใจศึกษากีฬา แบดมินตันเข้าไปศึกษาเรียนรู้เทคนิคต่างๆเพื่อนำมา พัฒนาตนเอง	4.29	0.51	เห็นด้วย
นำนักกีฬาทีมชาติออกไปโชว์ตัวและฝึกสอนเยาวชน ตามจังหวัดต่างๆเพื่อให้กีฬาแบดมินตันเป็นที่สนใจมาก ขึ้น	4.27	0.73	เห็นด้วย
ใช้คาราที่กำลังเป็นที่นิยมมาเป็นพรีเซ็นเตอร์ในการ จัดการแข่งขันแต่ละรายการ	4.27	0.73	เห็นด้วย
สรุปผล	4.36	0.68	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่าเห็นด้วยกับการประชาสัมพันธ์ในการเล่นกีฬาแบดมินตัน

($\bar{X} = 4.36$ และ S.D. = 0.68)

ตารางที่ 4.10 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านสถานที่ใช้ฝึกซ้อม

n = 200

ด้านสถานที่ใช้ฝึกซ้อม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ควรใช้สนามที่ได้มาตรฐานในการฝึกซ้อม	4.56	0.55	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
มีโค้ชผู้ฝึกสอนคอยแนะนำนักกีฬาขณะซ้อมเพื่อให้ นักกีฬาแก้ไขจุดบกพร่องของตัวเอง	4.45	0.76	เห็นด้วย
สถานที่ฝึกซ้อมควรอยู่ในแหล่งชุมชน	4.14	0.95	เห็นด้วย
ควรมีห้องพักนักกีฬาเพื่อความสะดวกในการพักผ่อน	4.38	0.64	เห็นด้วย
ควรมีอุปกรณ์ออกกำลังกายอื่นๆเพื่อเพิ่มศักยภาพ เสริมสร้างกล้ามเนื้อให้กับนักกีฬา	4.60	0.64	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
มีสถานที่รับรองผู้ปกครองของนักกีฬาในระหว่างรอ นักกีฬาฝึกซ้อม	4.60	0.64	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
สรุปผล	4.46	0.70	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่าเห็นด้วยกับสถานที่ใช้ฝึกซ้อมในการเล่นกีฬาแบดมินตัน

($\bar{X} = 4.46$ และ S.D. = 0.70)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐาน ในระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-Square) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ศึกษาปรากฏตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างสถานะของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

ตัวแปรตาม	Pearson Chi-Square	Asymp.Sig. (2 sided)
สถานะของกลุ่มตัวอย่าง	0.268	0.604

H_0 = สถานะของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

H_1 = สถานะของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

จากตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างสถานะของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า (ค่า Sig = 0.604 > 0.05) สถานะของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่าสถานะของกลุ่มตัวอย่างไม่มีผลต่อความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานหลักที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.12 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างเพศของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็นของนักกีฬา
แบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

ตัวแปรตาม	Pearson Chi-Square	Asymp.Sig. (2 sided)
เพศของกลุ่มตัวอย่าง	30.178	0.000

H_0 = เพศของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬา
แบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

H_1 = เพศของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬา
แบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

จากตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพศของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็น
ของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ผลการ
ทดสอบสมมติฐาน พบว่า (ค่า Sig = 0.000 < 0.05) เพศของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความ
ผูกพันต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า เพศของกลุ่มตัวอย่างมีผล
ต่อความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย
ไทย ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.13 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างอายุของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็นของนักกีฬา
แบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

ตัวแปรตาม	Pearson Chi-Square	Asymp.Sig. (2 sided)
อายุของกลุ่มตัวอย่าง	0.700	0.403

H_0 = อายุของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬา
แบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

H_1 = อายุของกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬา
แบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

จากตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างอายุของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็น
ของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ผลการ
ทดสอบสมมติฐาน พบว่า (ค่า Sig = 0.403 > 0.05) อายุของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีความสัมพันธ์กับความ
ผูกพันต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า อายุของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มี
ผลต่อความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย
ไทย ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานหลักที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.14 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็นของนักกีฬา
แบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

ตัวแปรตาม	Pearson Chi-Square	Asymp.Sig. (2 sided)
สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	0.453	0.501

H_0 = สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของ
นักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

H_1 = สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬา
แบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

จากตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างกับความ
คิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ผล
การทดสอบสมมติฐาน พบว่า (ค่า Sig = 0.501 > 0.05) สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างไม่มี
ความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า
สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างไม่มีผลต่อความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของ
สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานหลักที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.15 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

ตัวแปรตาม	Pearson Chi-Square	Asymp.Sig. (2 sided)
ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	45.115	0.000

H_0 = ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

H_1 = ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

จากตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า (ค่า Sig = 0.000 < 0.05) ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.16 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเงินเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

ตัวแปรตาม	Pearson Chi-Square	Asymp.Sig. (2 sided)
อัตราเงินเดือนของกลุ่มตัวอย่าง	8.338	0.004

H_0 = อัตราเงินเดือนของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

H_1 = อัตราเงินเดือนของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

จากตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเงินเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า (ค่า Sig = 0.004 < 0.05) อัตราเงินเดือนของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่าอัตราเงินเดือนของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.17 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

ตัวแปรตาม	Pearson Chi-Square	Asymp.Sig. (2 sided)
ประสบการณ์ของกลุ่มตัวอย่าง	22.023	0.000

H_0 = ประสบการณ์ของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

H_1 = ประสบการณ์ของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย

จากตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า (ค่า Sig = 0.000 < 0.05) ประสบการณ์ของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า ประสบการณ์ของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อความคิดเห็นของนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง กับกีฬาแบดมินตันไทย ที่มีความสัมพันธ์ต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย และศึกษาให้เป็นแนวทางให้แก่ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และบุคคลที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนงาน เพื่อส่งเสริมการกีฬาแบดมินตัน

จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยในเขตกรุงเทพฯ จำนวน 200 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นในการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย จำนวน 23 ข้อ แบบสอบถามจะครอบคลุมเนื้อหาของความคิดเห็นในด้านต่างๆ 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการ, ด้านงบประมาณ, ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านสถานที่ใช้ฝึกซ้อมลักษณะแบบสอบถามแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือกแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ ในการคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-Square)

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีจำนวน 200 คน มีสถานะเป็นนักกีฬาแบดมินตันที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยมีจำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 79.50 เป็นเพศชายมากที่สุด 152 คน คิดเป็นร้อยละ 76.00 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 68.00 มีสถานภาพโสด จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 79.50 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 70.50 อัตราเงินเดือนอยู่ระหว่าง 10,000 – 20,000 บาท จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 และมีประสบการณ์ในการเล่นแบดมินตัน มากกว่า 5 ปี จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 76.00

2. การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทยทั้ง 4 ด้านโดยรวมได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ, ด้านงบประมาณ, ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านสถานที่ใช้ฝึกซ้อม พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.99, 4.42, 4.36 และ 4.46 ตามลำดับ

3. การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย ด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ สมาคมควรมีการจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง, มีการแบ่งสายการแข่งขันอย่างเปิดเผยและให้แต่ละสโมสรมีส่วนร่วมในการจับสายการแข่งขัน, จัดฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ กรรมการอย่างต่อเนื่อง, จัดอบรมผู้ฝึกสอน โค้ช อย่างต่อเนื่อง, ตอบสนอง ตอบรับ ความร่วมมือจากสมาคม และมีการวางแผนการประสานงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทยตามปัจจัยที่กล่าวมา โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.40, 4.25, 4.19, 4.10, 3.96 และ 3.81 ส่วนการจัดตั้งคณะกรรมการเหมาะสมตามหน้าที่ เห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.25 ตามลำดับ

4. การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย ด้านงบประมาณ ได้แก่ ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อเอาไว้ปรับปรุงอุปกรณ์การแข่งขัน และสนาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.51 ส่วน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับว่าควรมีงบประมาณอย่างเพียงพอเพื่อส่งนักกีฬาไปแข่งขันในต่างประเทศเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์, สมาคมมีงบประมาณการสนับสนุนการฝึกอบรมให้แก่เยาวชน และทางสมาคมควรมีการช่วยเหลือทางการเงินกับสโมสรต่างๆที่มีผลงานต่อเนื่อง 4.46, 4.42 และ 4.28 ตามลำดับ

5. การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย ด้านการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ การทำการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ, มีการถ่ายทอดสดกีฬาแบดมินตันผ่านทางเว็บไซต์ โทรทัศน์, มีการรายงานผลต่างๆของกีฬาแบดมินตัน ไม่ว่าจะเป็นทั้งในประเทศและนอกประเทศ เพื่อให้เป็นที่รับรู้ของประชาชนและบุคคลที่สนใจผ่าน

สื่อต่างๆ, ควรมีช่องทางกีฬาเพื่อให้ประชาชนผู้สนใจศึกษากีฬาแบดมินตันเข้าไปศึกษาเรียนรู้เทคนิคต่างๆเพื่อนำมาพัฒนาตนเอง, นำนักกีฬาทีมชาติออกไปโชว์ตัวและฝึกสอนเยาวชนตามจังหวัดต่างๆ เพื่อให้กีฬาแบดมินตันเป็นที่สนใจมากขึ้น และใช้คาราที่กำลังเป็นที่นิยมมาเป็นพรีเซ็นเตอร์ในการจัดการแข่งขันแต่ละรายการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทยตามปัจจัยที่กล่าวมา โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.49, 4.48, 4.34, 4.29, 4.27 และ 4.27 ตามลำดับ

6. การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย ด้านงบประมาณ ได้แก่ ควรมีอุปกรณ์ออกกำลังกายอื่นๆเพื่อเพิ่มศักยภาพเสริมสร้างกล้ามเนื้อให้กับนักกีฬา, มีสถานที่รับรองผู้ปกครองของนักกีฬาในระหว่างรอนักกีฬาฝึกซ้อม และใช้สนามที่ได้มาตรฐานในการฝึกซ้อม พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.60, 4.60 และ 4.56 ส่วนกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการมีโค้ชผู้ฝึกสอนคอยแนะนำนักกีฬาขณะซ้อม เพื่อให้ให้นักกีฬาแก้ไขจุดบกพร่องของตัวเอง, ควรมีห้องพักนักกีฬาเพื่อความสะดวกในการพักผ่อน และสถานที่ฝึกซ้อมควรอยู่ในแหล่งชุมชน 4.45, 4.38 และ 4.14 ตามลำดับ

7. การศึกษาข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยทางประชากรศาสตร์กับความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย พบว่า สถานะของกลุ่มตัวอย่าง, อายุของกลุ่มตัวอย่างและสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย ส่วนเพศของกลุ่มตัวอย่าง, ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง, อัตราเงินเดือนของกลุ่มตัวอย่าง และประสบการณ์ในการเล่น

แบบมีนิตินของลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบบมีนิตินในประเทศไทย

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบบมีนิตินในประเทศไทย ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการ, ด้านงบประมาณ, ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านสถานที่ใช้ซ้อมกีฬา ซึ่งความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ เหล่านี้จะเกิดจากประสบการณ์ของกลุ่มตัวอย่าง อาจเกิดจากความคุ้นเคย และประสบการณ์ตรงจากการที่เป็นนักกีฬา สอดคล้องกับแนวความคิดของ ฟอสเตอร์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการพัฒนากีฬาแบบมีนิตินในประเทศไทย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99, 4.42, 4.36 และ 4.46 ตามลำดับ จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของลุ่มตัวอย่างการพัฒนากีฬาแบบมีนิตินในด้านต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วนั้นอยู่ในระดับที่มีความพอใจมาก แต่ควรที่จะสนับสนุน ส่งเสริม ในด้านต่างๆ เพิ่มขึ้นอีก ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอก ที่จะมาเป็นตัวกระตุ้นทำให้เกิดการพัฒนาของกีฬาแบบมีนิติน และรวมไปถึงตัวของนักกีฬาเอง อีกทั้งยังช่วยผลักดันให้เยาวชนคนรุ่นหลังได้มาออกกำลังกายอย่างถูกต้อง และเล่นกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันจะส่งผลต่อการเป็นตัวแทนในองค์กรต่างๆ และประเทศชาติในการสร้างนักกีฬาต่อไป

และจากวิเคราะห์งานวิจัยในการหาค่าความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์กับความคิดเห็นของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบบมีนิตินในประเทศไทย พบว่าสถานะของลุ่มตัวอย่าง, อายุของลุ่มตัวอย่างและสถานภาพของลุ่มตัวอย่าง ไม่มีความสัมพันธ์

กับความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย กล่าวคือ สถานะ, อายุ และสถานภาพไม่มีผลต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย ส่วนเพศของกลุ่มตัวอย่าง, ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง, อัตราเงินเดือนของกลุ่มตัวอย่าง และประสบการณ์ในการเล่นแบดมินตันของกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย แสดงให้เห็นว่า เพศ, ระดับการศึกษา, อัตราเงินเดือน และประสบการณ์มีผลต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย เพราะว่าเพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการพัฒนากีฬาซึ่งสามารถศึกษาจากสถิติต่างๆ ของชนิดกีฬาที่ได้บันทึกไว้ ตลอดจนถึงระดับการศึกษา, อัตราเงินเดือน และประสบการณ์ ก็เป็นปัจจัยในการที่จะส่งผลต่อการพัฒนากีฬาได้ เพราะสิ่งต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬา รวมทั้งความพึงพอใจในการเล่นกีฬาอีกด้วย หากไม่มีสิ่งต่างๆ เหล่านี้แล้ว ก็จะส่งผลต่อการพัฒนากีฬาอย่างต่อเนื่องด้วยเหมือนกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับองค์กร

ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย ควรได้มีการดำเนินการเพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ดังนี้ จากผลการวิจัยความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย โดยรวมมีความคิดเห็นที่ดีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการ, ด้านงบประมาณ, ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านสถานที่ใช้ซ้อมกีฬา แต่ก็ต้องพัฒนาและปรับปรุงปัจจัยต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เพียงพอกับความต้องการของนักกีฬาในปัจจุบันและเป็นปัจจัยเสริมให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ให้หันมาเล่นกีฬาแบดมินตันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาในเชิงลึก ในการค้นหาความหมาย และองค์ประกอบของการพัฒนาเป็นการเฉพาะ โดยทำการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาถึงองค์ประกอบต่างๆ

2.2 ควรศึกษาตัวแปรต้นอื่น ๆ ที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาตนเองของนักกีฬา เช่น การเรียนรู้ ค่านิยม เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กิติมา ปรีดีคิดถ.2529. ทฤษฎีบริหารองค์การ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
 ประสานมิตร.
- กฤษณะ สมจิตร.2545.การแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์โปรวินเชียลลีกประจำปี 2543 : กรณีศึกษา
 ทีมฟุตบอลจังหวัดนครสวรรค์.กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,มหาวิทยาลัย
 มหิดล.
- ณัฐพล ชันช ไชย.2528. ทฤษฎีการพัฒนาและด้วยพัฒนา. สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
 ศาสตร์
- นาคม ชีรสวรรณจักร.2541. ความคิดเห็นของประชาชนท้องถิ่นต่อการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว
 เชิงนิเวศวิทยากรณีศึกษา: อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์
 ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พจน์ เพชรบุรณิน.2528. การพัฒนาตนเอง. กรุงเทพมหานคร: คณะกรรมการการส่งเสริมการวิจัย
 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชาญวิทย์ ผลชีวิน.2532.การศึกษาปัญหาในการจัดการในการจัดดำเนินการของทีมฟุตบอล.
 กรุงเทพมหานคร:วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,มหาลัยเกษตรศาสตร์
- เรืองเวทย์ แสงรัตนา.2522.ความคิดเห็นและความสนใจของนักเรียนเตรียมทหารเกี่ยวกับอัตราเพิ่ม
 ประชากรของประเทศไทย.กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ.2545. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ธรรมสาร
 จำกัด.

สมยศ นาวิการ.2539. ทฤษฎีองค์การ.สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.กรุงเทพมหานคร.

เสริมพันธ์ สาริมาณ. 2544. การศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยวและ

เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี. ชลบุรี: วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ยศ คำศรีแก้ว .2550. ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ในโรงพยาบาล

หัวเฉียว.กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม.2540.จิตวิทยาการพัฒนา.กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไย

วัฒนาพานิช.

สมบัติ กาญจนกิจ.2542. จิตวิทยากีฬา:แนวคิดทฤษฎีสู่การปฏิบัติ.กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์

จุฬาลงกรณ์.

สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย.2552. ประวัติกีฬาแบดมินตัน.

แหล่งที่มา : www.badmintonthai.or.th.

Andrew F. Sikula.1976. **Personnel Administration and Human Resources**

Management. Newyork : John Wiley.

Beach,Dale S. 1970. **Personnel: The Management of People at Work.** 3 rd.NewYork:

Macmilan Publishing Co.

Curtis W.Cook, Phillip L. Hunsaker.2001. **Management and organizational behavior.**Boston:

McGraw-Hill/Irwin.

Edwin B. Flippo.1970. **Principle of Personnel Management.** London : Mc Graw-Hill

Koga Kusha Ltd.

Dale S. Beach.1970. **Personnel the Management of people at work.** New York:

The Macmillam.

Gurainik,D.B.1976.**Webster's New World Dictionary of the American Language.**

Ohio: William Collins and World Publishing Company.

Harry C. Triandis.1971. **Attitude and Attitude Change.** New York : John Wiley & Sons, Inc.

Mitchell, Geoffrey Duncan. 1971.*Masters of Sociological Thought : Ideas in Historical*

and Social Context. New York : Harcourt Brace Jovanovich.

Paul Pigoss, Charles A. Myers. **Personnel Administration.** A Point of View and a

Method. Tokyo: Me Graw-Hill Koga Kusha Ltd.

Stuart Oskamp.1977.**Attitude and Opinions.** New Jersey : Prentice-Hill Inc.

Waite L.Kolesnik. 1970. **Education Psychology.** New York: Mcgraw-Hill

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนที่มีต่อการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทย

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

(กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด)

1. เพศ

1. () ชาย

2. () หญิง

2. อายุ

1. () 20 - 25 ปี

2. () 26-30 ปี

3. () 31-35 ปี

4. () 36 -40ปี

5. () มากกว่า 40 ปี

3. สถานภาพ

1. () โสด

2. () สมรส

3. () หย่า/หม้าย

4. ระดับการศึกษา

1. () มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.

2. () ปวส./อนุปริญญา

3. ()ปริญญาตรี

4. () สูงกว่าปริญญาตรี

ส่วนที่ 2 ดำรวจความคิดเห็นในการพัฒนากีฬาแบดมินตันในประเทศไทยโดยทำ

เครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่องแสดงความคิดเห็นที่ตรงกับความรู้สึของท่านมากที่สุด

ข้อความ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ด้านการบริหารจัดการ					
1. การจัดตั้งคณะกรรมการเหมาะสมตาม หน้าที่					
2. มีการวางแผนการประสานงาน					
3. การตอบสนอง ตอบรับ ความร่วมมือจาก สมาคม					
4. มีการจัดฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ กรรมการอย่าง ต่อเนื่อง					
5. มีการจัดอบรมผู้ฝึกสอน โค้ช อย่างต่อเนื่อง					
6. มีการแบ่งสายการแข่งขันอย่างเปิดเผยและ ให้แต่ละสโมสรมีส่วนร่วมในการจับสาย การแข่งขัน					

ข้อความ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่เห็น	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
14. มีการรายงานผลต่างๆของกีฬาแบดมินตัน ไม่ว่าจะเป็นทั้งในประเทศและนอก ประเทศเพื่อให้เป็นที่รับรู้ของประชาชน และบุคคลที่สนใจผ่านสื่อต่างๆ					
15. ควรมีช่องกีฬาเพื่อให้ประชาชนผู้สนใจ ศึกษากีฬาแบดมินตันเข้าไปศึกษาเรียนรู้ เทคนิคต่างๆเพื่อนำมาพัฒนาตนเอง					
16. นำนักกีฬาทีมชาติออกไปโชว์ตัวและ ฝึกสอนเยาวชนตามจังหวัดต่างๆเพื่อให้ กีฬาแบดมินตันเป็นที่สนใจมากขึ้น					
17. ใช้คาราที่กำลังเป็นที่นิยมมาเป็นฟรีเซ็น เตอร์ในการจัดการแข่งขันแต่ละรายการ					
ด้านสถานที่ใช้ฝึกซ้อม 18. ควรใช้สนามที่ได้มาตรฐานในการฝึกซ้อม					
19. มีโค้ชผู้ฝึกสอนคอยแนะนำนักกีฬาขณะ ซ้อมเพื่อให้นักกีฬาแก้ไขจุดบกพร่องของ ตัวเอง					

ข้อความ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
20. สถานที่ฝึกซ้อมควรอยู่ในแหล่งชุมชน					
21. ควรจะมีห้องพักนักกีฬาเพื่อความสะดวก ในการพักผ่อน					
22. ควรจะมีอุปกรณ์ออกกำลังกายอื่นๆเพื่อเพิ่ม ศักยภาพเสริมสร้างกล้ามเนื้อให้กับนักกีฬา					
23. มีสถานที่รับรองผู้ปกครองของนักกีฬาใน ระหว่างรอนักกีฬาฝึกซ้อม					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากีฬาเบดมินตันในประเทศไทย

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อผู้วิจัย	นาย รณกร พูลสรรพสิทธิ์
วัน เดือน ปีเกิด	30 พฤษภาคม 2526
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี	บริหารธุรกิจ สาขาการตลาด
สถานที่สำเร็จการศึกษา	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ปีที่สำเร็จการศึกษา	2548
ปัจจุบัน	ผู้ฝึกสอนนักกีฬาเบดมินตัน สโมสร ธนบุรี